

THE ATMANAND PRAKASH REGISTERED No. B. 431

{ श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्या नमः }

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

{ सेव्यः सदाशुक्रकल्पवृक्षः }

शान्तिः स्वान्तमरुता जवति जवतिद्यान्तिरुन्मूलिता च
ज्ञानानन्दोद्यमन्दः प्रसरति हृदये तार्विकानन्दरम्यः ।
अर्हद्वाणीविनोदो विशदयति मनः कर्मकज्ञानलान्नः
आत्मानन्दप्रकाशो यदि जवति नृणां जावभृद्-हृदिकाशः ॥

पुस्तक १२. } वीर संवत् २४४० श्रावण, आत्म सं. १९. } अंक १ द्वो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा. भावनगर.

विषयानुक्रमिका.

नं.अं.	विषय.	पृष्ठ.	नं.अं.	विषय.	पृष्ठ.
१	वर्षारंभे भाग्य स्तुति, ...	१	६	समयोचित सेवा... ..	१७
२	शुद्ध स्तुति	२	७	व्यात्मनस्तुति उपदेश पद व्यनुवाद	२२
३	व्यभिचय वर्षणा विद्वगिरा ...	२	८	श्री पार्श्वजन दर्शन भाषना...	२३
४	पन्थासुख श्री दानविश्वयुक्तुं	८	९	वर्तमान समाचार...	२३
	धर्म संयधी भाषयु... ..	८	१०	अथावदोक्त...	२४
५	श्रुतिथी शु धर्म प्राप्त यत्				
	शुद्धे छे ?... ..	१५			

वार्षिक-भूदय ३०. १) २) पाक्ष अर्थ ४ आन

धी आनंद श्रीन्दीय प्रेस-भावनगर.

વી. પી. શરૂ થયા છે.

અગ્યારમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ.

શ્રી જયશેખર સૂરિ વિરચિત,

“ શ્રી જંખૂરવામિ ચરિત્ર. ”

(ગુજર-અનુવાદ.)

આહત ધર્મના અનેક આચાર્યોએ મહાત્મા જંખૂરવામીના ચરિત્રો લખેલા છે, પરંતુ આ શ્રીજયશેખર સૂરિનો લેખ સર્વમાં ઉત્કૃષ્ટપદે આવેલો છે. આલંકારિક અને રસિક ભાષામાં ઉતારેલું તે મહાત્માનું ચરિત્ર અતિ રસિક અને સુગ્રાધક બનેલું છે. ચરિત્રાતુયોગની ઉપયોગિતા જે જે વિષયો પરત્વે સિદ્ધ કરવામાં આવી છે, તે આ ચારિત્રના વિષયમાં સંપૂર્ણ રીતે દર્શાવવામાં આવી છે. ધર્મના પ્રભાવ, સદાચારનું માહાત્મ્ય, સત્સંગનું યજ્ઞ, ભાવનાની ભવ્યતા અને વૈરાગ્ય રસની લહરીઓ આ લેખમાં પ્રત્યેક પ્રસંગે ઉછળી આવે છે. કાવ્ય કળાના સમુદ્રનું મથન કરી રત્ન રૂપે પ્રગટ કરેલો આ ગ્રંથ ઉત્તમોત્તમ કાવ્ય ચાતુર્યનો અપ્રતિમ નમુનો છે. મહાત્મા જંખૂરવામીના ચારિત્રના પ્રસંગોમાંથી ધર્મ, નીતિ અને વૈરાગ્યના તત્ત્વો ધણી ચમત્કૃતિથી ભરેલા ઉપજ્ઞવી ગ્રંથકારે પોતાની પ્રતિભાનો પ્રભાવ દર્શાવી આપ્યો છે. તે મહાત્માનો પૂર્વ ભવ, કુદરતી દેખાવ ઉપરથી ઉત્પન્ન થયેલો વૈરાગ્ય, ગુરુના સમાગમ, માતા પિતા, પાસે વ્રત લેવાની આજ્ઞાનો પ્રસંગ, આઠ પત્નીઓનું પાણીગ્રહણ, વાસગ્રહમાં પ્રભવ ચોરનો પ્રસંગ, વૈરાગ્યની પરાકાષ્ટા, ચારિત્રની નિર્મલતા અને વિશ્વોપકારમાં પ્રવૃત્તિ ઇત્યાદિ પ્રસંગોમાં કર્તાએ અદ્ભુત રસ સાથે વિવિધ રસોનો એવો જમાવ કર્યો છે, કે, જે આ મહાત્માના બીજા કોઈ ચારિત્રમાં જોવામાં આવતો નથી. એકંદરે જોનાના ધાર્મિક અને સુગ્રાધક ચિત્ર તરીકે આ ચારિત્ર લેખ અતિ ઉપયોગી છે. કે જેથી વાચકના હૃદયમાં આ ગ્રંથની મહત્તાનું અનુમાન સ્વભાવિક થઈ શકે તેવું છે. સર્વ આહત સ્ત્રી પુરુષને વાંચતાં આનંદ સાથે સદ્ધર્મ-યુક્ત બોધ આપે તેવો છે. આ ચરિત્રનો ગ્રંથ મૂળ અમારા તરફથી છપાયેલ છે તે મૂળ ગ્રંથના આશયને અવલંબી તેનો અનુવાદ પણ શુદ્ધ રાખવા પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

સદરહુ ગ્રંથનો બહોળો ફેલાવો થવા, તેમજ અમારા માનવંતો ગ્રાહકો પણ આવા ઉત્તમોત્તમ અપૂર્વ ગ્રંથનો અસુલ્ય લાભ લે તેવા ધરાદાયી આ વર્ષે ઉક્ત ગ્રંથ ભેટ આપવાનો ઠરાવ કરવામાં આવેલ છે. વળી આવી રીતે નિયમિત એક સરખી રીતે અપૂર્વ ગ્રંથો દરવરસે મોટા ખર્ચ કરી આપવાનું ધોરણ અમારું છે. જે અમારા કદરવાના ગ્રાહકોને લક્ષ બહાર નથી જોઈ વિનંતી છે કે—

કોઈ કોઈ ગ્રાહકો પાસે ગદ્ય સાલ કે આગલી સાલો કે અથવા તે કરતાં પણ વધારે વર્ષોનું વધતું જોઈ લવાજમ લેણું છે, તેમને તેટલા પુરતા પૈસાનું વી. પી. કરવાનું શરૂ કર્યું છે. જેથી મહેરબાની કરી કોઈ પણ ગ્રાહકે વેશ્યુપેયલ પાછું ફેરવી સમાને નાહક માનખાતામાં નુકશાન કરવું નહિ. કારણકે લવાજમ ગમેલારે આપવું પડશે, પરંતુ ભેટની યુક્તો સિલિક હશે ત્યાંજ સુધી મળી શકશે.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यज्जिभूतेन संसारिजन्तुना
 शरीरमानसानेकातिकटुकदुःखोपनिपात-
 पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थ परिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૨] વીર સંવત્ ૨૪૪૦, શ્રાવણ. આત્મ સંવત્ ૧૯ [અંક ૧ ઢો.

वर्षारंजे मांगल्य स्तुतिः

शार्दूलविक्रीडितम्

भावोल्लास विधायिनी सुभविनां या दर्शनात्पूजनात्
 पापौघप्रविणाशिनी विदधती ध्यानाच्छुभा भावनाः ।
 या श्री कल्पलतेव वाञ्छित महाकामप्रदा प्राणिनां
 सा वीरप्रतिमा सदा विजयदा भूयान्नवीनेऽब्दके ॥ १ ॥

ભાવાર્થ.

ભવી મનુષ્યોને જે દર્શન કરવાથી ભાવોલ્લાસ કરનારી છે. પૂજવાથી
 પાપોના સમૂહનો નાશ કરનારી છે, ધ્યાન કરવાથી શુભ ભાવનાઓને કરના-
 રી છે અને જે કલ્પલતાની જેમ પ્રાણીઓને વાંછિત એવા મોટા મનોરથોને
 પૂરનારી છે. તે શ્રી વીર ભગવાનની પ્રતિમા આ નવીન વર્ષમાં સદા વિજય
 આપનારી થાઓ. ૧

૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુરુસ્તુતિ.

ગાઠોત્પીઢક કર્મરોગ જનિત મૌઠાર્તયઃ મોઙ્ગવન
મિથ્યાત્વાધ્ય વિનષ્ટ બોધનયના લોકાઃ કુમાર્ગગતાઃ ।
યૈ વ્યર્થગ્યાન મુખાંજેન મુદ્દશઃ સ્વસ્થીકૃતાઃ સત્પથે
તસ્મૈ સ્વર્ગતયે નમોઽસ્તુ વિજયાનંદાય સત્સૂરયે ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ.

ગાઠપણે પીડા કરનારા કર્મરૂપી રોગોએ જેમને ભારે પીડા કરેલી છે અને મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારથી જેમના બોધરૂપી નેત્રો નાશ પામ્યા છે, એવા કુમાર્ગે ગયેલા લોકોને જેમણે પોતાના આધ્યાત્મરૂપી અમૃતના અંજનથી મુદ્દપ્રિવાળા કરી સન્માર્ગની અંદર સ્વસ્થ કરેલા છે, તેવા સ્વર્ગવાસી શ્રી વિજયાનંદ સૂરીશ્વરને નમસ્કાર હો. ૧

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશને આશીર્વાદ.

સ્વગૃધરા.

નિત્યે આનંદ વર્ષે અમૃત વચનથી જે સદા વાચકોને, સ્થાપે સદ્બોધ માર્ગે પ્રવચન રસથી સત્યના શોધકોને; ટાલે અજ્ઞાન મિથ્યા પ્રજનિત તમને તીવ્ર આપી પ્રકાશો, આત્માનંદ પ્રકાશે સઠલ ભુવનમાં સત્ય માર્ગો વિકાશો. ૧

અભિનવ વર્ષના ઉદ્દગારો.

પ્રિયવાચક બધું, જે ધર્મે આ જગતમાં પૌદ્ગલિક પદાર્થોનું સામાન્ય તોડી પાડ્યું છે, ફરતાનું ઝેર ચુસી લીધું છે. હુઝતો કાંટો ખુઠો કર્યો છે, કર્મોના મહા-વેગને અટકાવ્યો છે અને પૌદ્ગલિક સમૃદ્ધિની પારના આત્મિક આનંદનો અનુભવ કરાવી પ્રાણીમાત્રને હયાની શીતળ છાયામાં મુક્યા છે, તેવા આહત ધર્મની ઉપાસના કરનાર, અને હૃદય, બુદ્ધિ, ઇચ્છા, શ્રોત્ર, ચક્ષુ આદિ સર્વ દ્વારે ઉપદેશરૂપ થઇ રસિકને રસ, બુદ્ધિમાનને ચુકિત, નિશ્ચયવાનને ચારિત્ર, અને નિર્વેદીને વૈરાગ્ય ઇત્યાદિનું સાક્ષાત ઉત્તમરૂપે પત્રદ્વારા દર્શન કરાવનાર આ તમારું પ્રેમી પત્ર આજે શ્રાવકના પવિત્ર મતોની સંખ્યાને સૂચવનારા આરમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. આહત ધર્મના તત્વજ્ઞ મહાત્માઓ કે જેઓએ વસ્તુ સ્થિતિનું પૃથક્કરણ કરી આપી

૧ મિથ્યાત્વથી થયેલા અંધકારને.

અભિનય વર્ધના ઉદ્ગારો.

૩

અનિત્યતા ત્યાગ અને નિત્યતા સ્વીકાર કરવાનો માર્ગ ખતાવ્યો છે, આ વિશ્વનો વ્યવહાર કેવો છે, તે સિદ્ધ કરી ખતાવી આપણા હૃદયને તેમજ બધી ઇન્દ્રિયોને ઊચ્ચગ્રાહી અને ઊચ્ચાભિલાષી કરવા ઉપદેશ આપ્યો છે, તે મહાત્માઓના ઉપદેશને અનુસરી મન ઇન્દ્રિયને વિચારવાનો અને સમજવાનો ખોરાક મેં યથા શક્તિ પૂરો પાડ્યો છે.

પ્રિયવાચક વૃંદ, હજુ મારી આશા અનંત છે. મારા અંતરંગ મનોરથોની સૃષ્ટિ નિરવધિ છે, એ આશા અને એ મનોરથોને લઈનેજ મારી પ્રવૃત્તિ બધી વેગવતી છે. આ સંસાર-વ્યવહારના નીચ, અધમ, અને સંકુચિત પ્રદેશની પાર લઈ જઈ ઉત્તમોત્તમ, અનંત અને અગાધ જીવનનો અનુભવ કરવાનું સામર્થ્ય જેનાથી પ્રાપ્ત થાય, પોતાના નાના મહોટા ઠલહાને, લાંબી ટુંકી આશા અને ઇચ્છાઓને નિરાશા દુઃખ અને રાગદ્વેષના સંકેતોને જેનાથી ભુલ્લી જવાય, અને જેનાથી પોતે કોઈ મહાન સ્વતંત્ર, સંપૂર્ણ આનંદમય પદાર્થ છે, એમ સાક્ષાત્ અનુભવાય એવા અધ્યાત્મના ઉચ્ચ વિચારો અને નીતિ તથા વ્યવહાર માર્ગના શુદ્ધ તત્વો પ્રમદ કરવાની જે મારી પ્રતિષ્ઠા છે, તે પ્રતિષ્ઠાનો યથાશક્તિ નિર્વાહ કરવાને માટે મારા લેખકો મને પૂર્ણ સહાય આપવા તત્પર રહે છે, એ મારા ઉદ્દેશનું શુભ ચિન્હ છે.

વિશેષ આનંદની વાત એ છે કે, મારા વિદ્વાન્ વાચકો તરફથી અભિનંદનના એવા સંદેશાઓ મારી તરફ આવ્યા કરે છે, કે જે સંદેશાઓ બાણી હું પોતે પણ આત્માનંદને અનુભવું છું. આત્મપ્રશંસાના ભયથી એ સંદેશાઓ પ્રગટ કરવા મને ઉચિત નથી, તથાપિ મારી પ્રશંસા સાંભળી પ્રસન્ન થનારા મારા પ્રેમી બ્રાહ્મકોની પાસે તે સંદેશાઓનો સંક્ષિપ્ત સાર આપવો એ મને ઉચિત લાગે છે. તે સંદેશાનો સાર આ પ્રમાણે છે. 'આત્માનંદ પ્રકાશ એ ખરેખર આત્માનંદ પ્રકાશ છે. તેની આનંદમય વાણી હૃદયની ભાવનાઓને વિસ્તારનારી, સંસારના પારનો અનુભવ આપનારી, વ્યવહાર-નીતિનો યોગ્ય કરનારી છતાં વ્યવહારની કુટિલતામાંથી મુક્ત કરી આનંદ અનુભવવાનો માર્ગ ખતાવનારી, પ્રાચીન આર્હત ધર્મના ઉચ્ચ આશયોને દર્શાવનારી અને મનુષ્ય જીવન ઉપર અતિ લગ્ન અસર કરનારી છે. એટલુંજ નહીં પણ તેના વાચકોનું હૃદય મૃદુ અને રસિક થઈ આર્હત ધર્મની યોજનાની અનેક ખૂબીઓ સમજવાને શક્તિમાન થાય છે.'

પ્રિય વાચક ગણ, આ મારી પ્રશંસાના સંદેશાના શબ્દો સાંભળી તમોને વધારે આનંદ થશે, એમ હું માનું છું. તથાપિ એથી કરીને હું મારા મનમાં કુલાહલ જનું નથી, કારણ કે, એ બહુ માન માડું નથી પણ મારા લેખકોનું છે. જેઓ ઉચ્ચ ભાવનાનું ધોરણ લક્ષમાં રાખી ભિન્ન ભિન્ન રૂચિવાળા મારા વાચકોનું આરાધન કરે છે અને ધર્મના ઉત્તમ વિચારરૂપ સાધનોનો સારો ઉપયોગ કરી સુનિધર્મ અને શુદ્ધસ્વધર્મનું પ્રરૂપણ કરે છે.

૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગત વર્ષમાં એકંદરે ખ્યાસી (૮૨) વિષયરૂપ કુસુમોની સુગંધી માળાઓ મારા ગ્રાહકોના ઉપર એકંદરે આરોપિત કરી છે અને તેથી તેમની ભાવનાના સંદર્ભને વધાર્યું છે. મારી જ્ઞાનમય પ્રાતિમાના ગદ્ય અને પદ્યરૂપ બે અંગો છે, તેમાં ગત વર્ષે મારા પદ્યરૂપ અંગને શૃંગારિત કરવાને મેં બનતો પ્રયત્ન કર્યો છે. પ્રથમ પ્રભુ સ્તુતિ અને શુદ્ધ સ્તુતિના પદ્યોથી શુદ્ધ હેતુ શુદ્ધી ભક્તિ દર્શાવવાનો ઉચ્ચ પ્રસંગ સાધ્યો છે. યોધપુરીય અમુકવિ પંડિત નિત્યાનંદ શાસ્ત્રીના હૃદયના સંગીતથી શુદ્ધભક્તિની ગર્જના કરવામાં આવી છે.

ગયા વર્ષમાં મારા પરમ પોષક ત્રણ મહાત્મા (મુનિ મહારાજ) એ વિવિધ લેખો આપી મારું મારું પોષણ કર્યું છે. પ્રથમ અઠવાત્મ માર્ગના ઉપાસક મહાત્મા મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી એ પોતાના જ્ઞાનામૃતથી મારા આંતર સ્વરૂપ ઉપર આનંદમય સિંચન કરેલું છે. એકંદરે આ મહાત્માના આ વર્ષમાં ૮ લેખો છે. તેઓશ્રીના લેખો સારા, બોધદાયક અને રસીકર છે. આ મહાત્માની આ વર્ષે બે કે મારું પોષણ કરવામાં આવી પ્રવૃત્તિ છે, તો પણ તેઓની પ્રેમવૃત્તિ મારા ઉપર હેવાથી હવે પછી મને ઉન્નત બનાવવા ને વધારે પ્રયાસ કરશે. મારું પોષણ કરવામાં બીજા મહાત્મા મુનિરાજ શ્રી જિનવિજયજી છે. વર્ષની શરૂઆતમાં પ્રથમ પ્રભુ સ્તુતિની જયઘોષણા તેણે કરી છે. એકંદરે તેઓશ્રી ૮ લેખો છે. તેઓશ્રીના લેખો હૃદયમાં આનંદ લહેરી પ્રગટ કરી મારા વાંચકોની ઉત્તમ ભાવનાની જાગૃતિ કરનારા છે. આ મહાત્માની આ વર્ષે પ્રથમ પ્રવૃત્તિ છતાં તેઓના લેખોએ મારા વાંચકોનું મારું આકર્ષણ કર્યું છે. આ મહાત્માની લેખક શૈલી બુદ્ધિસાદા અને અલંકારિક છે. મને સંપૂર્ણ ખાતરી છે કે, આ નવિન વર્ષમાં તે મહાત્મા વધારે સારા લેખો આપી મને ઉન્નત બનાવી જૈન સમાજનું વધારે આકર્ષણ કરશે. ગયા વર્ષમાં મારું પોષણ કરનારા ત્રીજા મહાત્મા મુનિરાજ શ્રી અણ્ણવિજયજી (જે કેશ્વમૂર્તિના મહારાજના અધિષ્ઠાતા) છે. તેઓશ્રી ઘણા વખતથી બીજા પત્રોમાં પણ લેખો આપે છે. તેઓની લેખકશૈલી બોધક અને હૃદયની ઉંડી લાગણીના સમાજની ઉન્નતી જણાવનારી છે. આ મહાત્માના આ વર્ષે એકંદરે ૬ લેખો છે. જે નવ લેખોથી પુષ્પનાગા બાણે કે ભારત વર્ષમાં પ્રસરેલા સર્વે ધર્મોના સમન્વય ભેગવતાં જૈનધર્મમાં કેવા કેવા પુરુષો કેવી કેવી રીતે ધર્મ પામ્યા છે, તેનું સુચન કરાવનારી, સરલ, ઉપદેશક અને સર્વ વ્યક્તિને રસીકર થાય તેવી છે. આ મહાત્માનો મારા ઉપર પૂર્ણ પ્રેમ હોઈ આ નવિન વર્ષમાં મારું વધારે પોષણ કરી, પોતાના જ્ઞાનદ્વારા, આર્હત સમાજને અપૂર્વ આત્મિક આનંદ પ્રાપ્ત કરાવશે—સિવાય ૧૧ લેખો (ગદ્ય, પદ્યમાં) આ સભાના સભાસદ ધર્મબંધુ ફતેચંદ ઝવેરભાઈના છે. જેણે મારા અંતરંગ સ્વરૂપને મારું પોષણ આપી સુશોભિત બનાવ્યું છે. તેઓ ઉછરતી

અભિનવ વર્ષના ઉદ્દગારો.

૫

વયના એક જૈનયુવક હોવા સાથે ધર્મના સારા અભ્યાસી છે. તેઓએ પોતાના (જૈન ધર્મના વિદ્વાન) પિતાનો ધર્મ અભ્યાસનો અમુક અંશે વારસો ગ્રહણ કરી, તેનો લાભ મારા વાચકને આપવાની બે વર્ષ થયા કરેલી શરૂઆત પ્રશંસનિય નિવડી છે. આ લેખકનો મારા ઉપર પૂર્ણ પ્રેમ હોઈ મને ઉન્નત બનાવવા તેઓ નાંવન વર્ષમાં બધારે પ્રયાસ કરી પોતાની લેખનકળાથી મારા વાચકને વિવિધ રસવતી પીરસશે બે લેખો મારી ઉત્પાદક સભાના સેક્રેટરીના છે. સિવાય ઘણે ભાગે દરેક અંકોમાં પ્રભુસ્તુતિ, ગુરુસ્તુતિ અને અધ્યાત્મના પદ્યાત્મક લેખો જીજ્ઞાસુ ઉમેદવારની સંજ્ઞાથી આવેલા જે મારી જન્મકાળ સંસ્થાના સભાસદ સંઘવી વેલથંદ ધનજીના છે. તેઓ ધર્મના જીજ્ઞાસુ અને અભ્યાસી છે. તેઓના પદ્યાત્મક લેખો સરલ, અને સુબોધક હોઈને રૂચીકર થઈ પડ્યા છે. તેઓ પોતાના પ્રયાસમાં આગળ વધશે એમ મને સંપૂર્ણ ખાગો છે.

સિવાય કેટલાક લેખો મુનિ માણેક અને મેતા હર્લભજી શુભાખચંદ વગેરેના છે.

ગતવર્ષમાં એ રીતે મારા પ્રેમી લેખકોએ ગદ્ય પદ્યના મને અલંકારો પેહિરાવી મારા દ્રવ્ય અને ભાવ સ્વરૂપમાં વિશેષ સૌંદર્ય ઉપજાવ્યું છે. જે નીચે જણાવેલ ટુંક હકીકતથી માલમ પડશે.

‘વંદે વીરમ્’ એ આઘ પદ્યશાસનના પ્રવર્તક વિશ્વોપકારી શ્રીવીર પ્રભુનું રતવન કરી મેં મારો સમારંભ શરૂ કર્યો છે. તે પછી માંગદય સ્તવનો, ગુરુ સ્તવનો, સમનય સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ, વાર્ષિક ક્ષમાપના, અને શ્રી હીરવિજય-સૂરિ, સ્વાધ્યાય વગેરે ચૌદ પદ્યોના ઉપહારથી હૃદયની સંગીત ભાવના પ્રગટ કરી મેં મારા વાચકોની ભાવનાને બાંધત કરી છે. શ્રાવક જીવનનો ધાર્મિક ઉન્નતિ સિદ્ધ કરવા માટે અને શુદ્ધ વ્યવહારનો માર્ગ દર્શાવવા માટે વ્યવહાર વિશુદ્ધમાં જીવન પ્રવાહ અને સૃષ્ટિના જીવન દર્શ્યોના ઉત્તમ વિષયો ચર્ચા છે. માનવ જીવનની મહત્તા સંપાદન કરવામાં કેવા કેવા સાધનોની અપેક્ષા છે? અને જીવનને ઉચ્ચારણાથી કરવામાં કેવી રીતિ મેળવવાની આવશ્યકતા છે? એ સંબંધે શાસ્ત્રકારોનો સદુપદેશ, વિવિધ સદુપદેશ, મુનિ ઉપદેશની સાર્થકતા, આત્મિક ચતુરંગી અવસ્થાઓ, પ્રેરક બળનો આશ્રય લેવા વિષે વ્યક્તિગત ઉદ્દગારો, કર્મ ફળ ચેતના અને વિપ્લવ એજ અંતરાય કર્મની ઉદ્ધિત અવસ્થા ઇત્યાદિ ગંભીર વિષયોનો અમૂલ્ય ઉપહાર મેં મારા વાચકોની આગળ ધર્યો છે.

શ્રીમાન્ ચિદાનંદજી કૃત પદ, સદ્ભાવના એજ સાચી કલ્પલતા, આત્મ ધર્મભાવના, સાત્ત્વિક વૃત્તિનું ઝરણું, સંખ્યાતીત યોગો, અને

૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રામદ્ આનંદધનજ્ઞતા પદનો અનુવાદ, એ વિષયોથી મેં મારા સુદ્ધ વાચકોને આહ્વાન કર્યું છે. ભારતવર્ષમાં પ્રસરતાં સર્વ ધર્મોના સામ્રાજ્યપદ ઉપર રહેલો આહ્વાન ધર્મ શી રીતે પ્રાપ્ત થઈ શકે? અને તે મહાન ધર્મની આરાધના કરવામાં કેવા અધિકારી જોઈએ? એ સંબંધી વિચારો પ્રગટ કરી મારા પરમ પ્રેમી વાચકોના આસ્તિક હૃદયને સંતોષ આપવાને માટે શું લક્ષ્યથી ધર્મ પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે? લાયકી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે? વિતર્કથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે? માત્સર્યથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે? સ્નેહથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે? લોભથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે? હ્રદયથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે? આનંદથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે? વિનયથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે? અને શ્રૃંગારથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે? એ વિષયોના મધુર ભાવમય અલંકારો મેં ધારણ કર્યા છે.

આહ્વાન ધર્મમાં અનુવિધ ધર્મની અંદર પ્રથમપદે ગણાતો જ્ઞાન ધર્મ અત્યંત ઉપયોગી અને સર્વ શુભોત્તેજો શિરોરત્ન છે, તે સિદ્ધ કરવાને માટે જ્ઞાનવીર રત્નપાળનો કથાનુચોગનો શબ્દ અને અર્થમાધુર્યથી ભરેલો રસિક વિષય મારા ઉપાસક વાચકોને ભાવના ભરેલી લેટરૂપે અર્પણ કરી મેં મારા આનંદ પ્રકાશક નામને સાર્થક કરેલ છે. તે સાથે વિવિધ વચન, વિવિધ વિષય, શ્રી ગુરૂ પ્રદક્ષિણા કુલક, ધર્મ અને જીવાનુશાસ્ત્ર કુલકના મધુર વિષયોથી વાચકોના હૃદયનું માધુર્ય વધાર્યું છે. તે સિવાય હવે જરા આંખ ઉઘાડો, જૈનોની સંખ્યા ઘટવાના કેટલાએક કારણો, વર્તમાન આવક સંસારમાં કઈ કઈ ખામીઓ છે? અનાથ વિધવાઓનો ઉદ્ધાર શી રીતે થઈ શકે? જૈનોની પ્રાચીન-અર્વાચીન સ્થિતિનું દિગ્દર્શન, જૈનોની દોષ દર્શન, જૈનોને ઉદ્યમમાં આવતા અંતરંગી, અને જૈનોના ઉદ્યમના છતરવો એ વિષયોથી મારા સહર્મી વાચકોના વ્યવહાર આર્ગની શુદ્ધિનું સ્વરૂપ પ્રગટ કરવાની મારી પ્રતિજ્ઞા મેં સાર્થક કરી છે. તે સિવાય તે સંસારના વિકટ આર્ગમાં અથડાવનારા કમોનો ત્યાગ કરવામાં જોનો આશ્રય લેવો પડે છે, એવા જ્ઞાનના પ્રકારનું સ્વરૂપ દર્શાવવા માટે જ્ઞાનનો ગહન વિષય સુગમ રીતે સમજાવવા જ્ઞાનસંવાદનો એક રસિક વિષય દર્શાવવાનું કર્તવ્ય પણ મેં યથામતિ બદળવ્યું છે. જેમના પવિત્ર નામની સુંદર છાપથી અક્ષિત થયેલું માફ સ્વરૂપ આ ભારતની લગ્ય ભૂમિ ઉપર પ્રકાશે છે, તે પરમ મહોપકારી મહાનુભાવ સૂરિવર શ્રી વિજયનાનંદસૂરિના પરિવારના ઉપકારી શુભ કાર્યોના વૃત્તાંતોને અને શ્રેયસાધક સામાજિક સમાચારોને પ્રકાશિત કરી મેં માફ ગત વર્ષનું જીવન પૂર્ણ કર્યું છે.

અભિનવ વર્ષના ઉદ્ઘાટનો.

૭

પ્રિય વાચકવર્ગ, આ મારા વાર્ષિક કર્તવ્યને હૃદયાર્થ કરી વિચારશે. તેા આપના સમદર્શી અને નિષ્પક્ષપાતી હૃદયને ખાતો થશે કે, “શુદ્ધક્રિયાના લાવધી ગાજતું” આ માસિક પોતાના કર્તવ્યને યથાર્થ રીતે બજાવે છે, અને સર્વ જૈન પ્રજાના પ્રેમનું પાત્ર થવાને તે અધિકારી છે.” આપની એ પ્રતીતિ એજ મને મારા જીવનનું પ્રશસ્તિ પત્ર (સર્ટીફિકેટ) થઈ પડશે અને તેજ મને આગળ વધવામાં અતિ ઉત્સાહ પ્રેરશે.

હવે હું બાલ્યવયના છેડા ઉપર અને યુવાવસ્થાના આરંભ ઉપર આવવાને શક્તિમાન થયેલ છું, તથાપિ મારા ઉત્કર્ષની દેખા મને પ્રેમથી પોષણ કરનાર મારા વિદ્વાન લેખક વર્ગ અને ગ્રાહક વર્ગને આધીન છે, એમ મારે હૃદયું જઈએ. છેવટે મારા બાહ્ય અને આંતર સ્વરૂપને યુગારવામાં તન, મન અને ધન અર્પનારા, આર્હત ધર્મમાં રહેલી લાવનાઓને દર્શાવી ધાર્મિક તથા સાંસારિક ઉન્નતિને માર્ગ સિદ્ધ કરનારા, જૈન સમાજના ખુદ્ધિ વિકાસનો કમ લક્ષમાં રાખી સુવિચારો-ને પ્રગટ કરનારા, ઉચ્ચ શિક્ષણના સંસ્કારો પામી પ્રાચીન અને અર્વાચીન પદ્ધતિને શ્રદ્ધાપૂર્વક સૂક્ષ્મ રીતે અવલોકનારા અને કર્તવ્યની નીતિ લાવવાને દ્વિત કરનારા મારા પોષક લેખકોનો પૂર્ણ આભાર માની અને તેમને અંતરની આશીષ આપી હું આ મારા નવીન વર્ષના મંગલમય લેખને સમાપ્ત કરું છું અને નીચેના પદ્યથી શ્રી મંગલ મૂર્તિ મહાવીર પ્રભુનું સ્મરણ કરું છું.

દેશનાવાકુ સુવાં વર્ષનું કર્મતાપં ચ શોષયન્ ।

હર્ષયન જ્ઞવ્ય શિશ્વિનો જીયાદોરઘનો જુવિ ॥ ૧ ॥

દેશના વાણીરૂપી અમૃતને વર્ષાવતો, કર્મના તાપને શોષી લેતો અને લબ્ય વાણીરૂપી મધુરને હર્ષ આપતો શ્રી વીર ભગવાનરૂપી મેઘ પૃથ્વી ઉપર જય પામે.

॥ ૩૦ ॥

શાંતિ:

શાંતિ:

શાંતિ:

૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સં. ૧૯૬૯ ના પોશ અને માહ માસમાં વડોદરાના મહારાજ
શ્રી શયાજીરાવ બહાદુર પાસે પંન્યાસજી શ્રી દાનવિજયજી
મહારાજે આપેલા શ્રી જૈનધર્મનાં વ્યાખ્યાનો.

શ્રીમાન ગાયકવાડ સરકાર મહારાજ તથા સભ્યજનો ।

આપની ધર્મવિષયક શ્રવણશક્તિલાભ થવાથી અમો આનંદિત થયા છીએ.
અને ગુરુકૃપાએ મને જે કાંઈ પ્રાપ્ત થયેલું છે, તેમાંથી કાંઈક ઠંઠેવા માણું છું. એ
વિષયનો વિચાર કરવો, તે તો અપ સત્પુરુષોને આધીન છે.

મંગલાચરણમ્.

મવવીજાહુરજનના, રાગાઘાઃ ક્ષયમુપાગતા યસ્ય

બ્રહ્મા વા વિષ્ણુર્વા હરો જિનો વા નમસ્તસ્મૈ ॥ ૨ ॥

અર્થ—સંસારરૂપ બીજના અંકુરને પેદા કરવાવાળા, રાગદ્વેષાદિક જેમના
ક્ષય થયા છે, એવા દેવ કે જે નામથી બ્રહ્મા હોય અથવા વિષ્ણુ હોય, મહાદેવ હોય
કે જિનેશ્વર હોય, જે હોય તેમને નમસ્કાર થાઓ. ॥ ૧ ॥

આ દુનિયામાં જીવોને જે કાંઈ સુખદુઃખાદિક પ્રાપ્ત થાય છે, તેનાં કારણો
તપાસીશું તો, પૂર્વકૃતકર્મ અથવા ઉલ્કટપણે કરેલાં વર્તમાન કર્તવ્યોજ આપણી
નજર તળે જોવામાં આવે છે. અને એ વાત અનેક મહાત્માઓ તરફથી ચોક્કસ
અથ ચુકેલી છે છતાં શ્રદ્ધાવિનાના જીવોનાં વર્તન વિપરીત જોવામાં આવે છે જેમકે:—

ધર્મસ્ય ફલમિચ્છન્તિ, તં નો કુર્વન્તિ માનવાઃ ।

ફલં પાપસ્ય નેચ્છન્તિ, પાપં કુર્વન્તિ સાદરાઃ ॥ ૨ ॥

અર્થ—ધર્મથી સુખ અને પાપથી દુઃખ પ્રાપ્ત થાય છે એ સર્વ માન્ય
સિદ્ધાન્ત છતાં લોકો સુખની ઇચ્છા તો જરૂર કરે છે, પરંતુ ધર્મના વર્તનથી
ઘણુંજ દૂર રહે છે. દુઃખની ઇચ્છા કરતા નથી ને પાપ કરતાં પાપાણીને જોતા
પણ નથી; એવા લોકોને સુખની પ્રાપ્તિ ક્યાંથી હોઈ શકે, એ ઘણું વિચારવા જેવું
છે. હવે સામાન્યપણે ધર્મનું કારણ વિચારીશું તો:—

શ્રૂયતાં ધર્મસર્વસ્વમ્, શ્રુત્વા ચૈવાવધાર્યતામ્ ।

આત્મનઃપ્રતિકૂલાનિ, પેરેષાં ન સમાચરેત્ ॥ ૩ ॥

૧. મહાભારત.

પંન્યાસણ શ્રીદાનવિજયણુ ધર્મ સંબંધી ભાષણુ.

૯

અર્થ—મહાત્માના આ વચનથી આપણે વિચારવાનું એજ છે કે—આપણા

આત્માને પ્રતિકૂળતાથી જેવું દુઃખ થાય છે તેવું પ્રતિકૂળ-
સામાન્યપણે તાથી બીજા જીવોને પણ દુઃખ અવશ્ય થાય છેજ. અને
ધર્મનો સાર. એ પ્રતિકૂળતાથી આપણે તેમને અવશ્ય બચાવવા. એજ

સામાન્યપણે ધર્મનો સાર ગણાય. આ વચનનો વિચાર
કરી જોતાં, રાજ્યનીતિ અને સામાન્યનીતિનો અંગીકાર કરીને, એ પ્રમાણે વર્તવાથી
ગૃહસ્થોને પણ સારો લાભ થવાનો સંભવ છે. અપરાધી જીવોને ન્યાયપૂર્વક યોગ્ય
શિક્ષા કરવી એ નીતિ છે, પણ નિરપરાધી જીવોને ધાતાદિકથી દુઃખી કરવા એ
નીતિ બહાર ગણાવું જોઈએ, તેથી ધાતાદિક કરન્મુરને તેનું કૂળ ભોગવવું પડે.

કર્યાં કર્મ ભોગવ્યા રાજ હોય કે રંક હોય પરંતુ તેમાં કોઈનો કથોપણ ઉપાય
વિના છુટકો નથી. ચાલે તેમ નથી. જુઓ કે—

જાતઃ સૂર્યકુલે પિતા દશરથઃ ક્ષોણિષ્ઠજામવ્રણીઃ

સીતા સત્યપરાયણા પ્રણયિની યસ્યાનુજો લક્ષ્મણઃ ।

દોર્દહેન સમો ન ચાસ્તિ ભુવને પ્રત્યક્ષવિષ્ણુઃ સ્વયમ્ ।

રામો યેન વિદમ્બિતોઽપિ વિધિનાઽન્યસ્મિન્ જને કા કથા ॥૪૥॥

અર્થ—જે મહાત્મા સૂર્યકુલમાં ઉત્પન્ન થયા છે, જેમના પિતા દશરથ છે, અને
જે સર્વ રાજાઓમાં અથેસર છે; સત્યમાં તત્પર એવી સીતા જેની સ્ત્રી છે તથા જેના
લક્ષ્મણ નાના ભાઈ છે, પોતે પ્રત્યક્ષ વિષ્ણુરૂપ છે, જેની ભુજાના બળ સમાન બીજું
કોઈ બળવાન નથી એવા રામચન્દ્ર તેમની કર્મ રાખે વનવાસાદિક અનેક પ્રકા-
રની વિઠમ્બના કરી, તો પછી બીજાઓને માટે તો કહેવુંજ શું ?

આ વાક્યથી પણ એજ વાત સિદ્ધ થાય છે કે કર્યાં કર્મ, આગળ કે પાછળ
ભોગવ્યા વિના છુટકો નથી. માટે મહાત્માઓએ આપણને જે જે અનીતિઓથી
દૂર રહેવા ફરમાવ્યું છે, તે અનીતિઓથી યોગ્યતાના પ્રમાણમાં આપણે આપણા
બચાવ કરવો; એજ આપણા કલ્યાણનો ખરો માર્ગ છે.

તે માર્ગ તેના પ્રવર્તકોથીજ પ્રાપ્ત થાય છે. તેથી એ પ્રવર્તકોના સ્વરૂપને જાણવાની
આવશ્યકતા છે. એ માર્ગના મુખ્ય પ્રવર્તકો છે.
ધર્મના પ્રવર્તક. પ્રથમ પ્રવર્તક તે પરમ દેવ તરીકે ઓળખાય છે, અને
બીજા તેમના કથનાનુસાર વર્તન કરનારા તથા લોકોને
પ્રવૃત્તિ કરાવનાર સાધુના સ્વરૂપથી ઓળખાય છે. માટે દેવ, શુર, અને તેમનો

૧ સુમાખિતરત્નમંડાગાર.

૧૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કથન કરેલો માર્ગ, તે ધર્મ. એધર્મ તે શી વસ્તુ છે, તે આ ત્રણેનું સામાન્યપણું સ્પષ્ટીરણ દરવાથી જાણવામાં આવી શકશે.

હેવનું સ્વરૂપ. દેવ શબ્દનો અર્થ અનેક પ્રકારે કરી શકાય છે. પરંતુ જે પરમ-તત્વના પ્રકાશકરનાર દેવ, તેજ પરમદેવ છે.

જેમના વિશ્વાસથી, જેમના વચનોનો સ્વિકાર કરી આ આખી દુનિયા પ્રવૃત્તિ કરી રહી છે તે દેવ કોણ હશે? તેમના વર્તન વિષે તથા દેવ પ્રત્યક્ષ નથી મોટે તેમના સ્વરૂપ વિષે આપણે કેવા પ્રકારે જાણી શકીએ? કારણ શાથી જાણવા? કે તે પરમદેવમાંથી હાલ કોઈ પ્રત્યક્ષ જોવામાં આવતા નથી. ૧૪૪૪ ગ્રંથના કર્તા શ્રીમદ્ હરિભદ્રસૂરિ મહારાજે લોકતત્વ-નિર્ણયમાં કહ્યું છે કે:—

પ્રત્યક્ષતો ન ભગવાનૃષભો ન વિષ્ણુ—રાલોક્યતે નચ હરો ન હિરણ્યગર્ભઃ
તેષાં સ્વરૂપગુણમાખ્યસમ્યખાવાત્ જ્ઞાત્વા વિચારયત કોઽપિ પરાપવાદઃ ॥ ૫ ॥

અર્થ—આ વચનથી સિદ્ધ થાય છે કે ઋષભદેવ, વિષ્ણુ, મહાદેવ બ્રહ્માદિ કોઈ દેવ પ્રત્યક્ષ નથી. માત્ર તેમનું સ્વરૂપ તથા તેમના ગુણ, તેમના તરફથી પ્રવૃત્ત થયેલા આગમ શાસ્ત્રોથીજ આપણે જાણી શકીશું. અને આપના અનાસપણાનો વિચાર કરી શકીશું એ (વના બીજું) કોઈ પણ સાધન નથી.

હેવનાં સામાન્ય લક્ષણો કહ્યા પછી નિષ્પક્ષપાતપણે એ સંબંધમાં વિચાર કરનાર આવશે તો, જરૂર તેના યોગ્યાયોગ્યનો વિચાર કરી શકાશે. સામાન્યપણે શ્રી જિનમંદલગણિકૃત કુમારપાણ પ્રબંધમાં હેવનાં લક્ષણો નીચે મુજબ કહ્યાં છે.

“અન્નાણ, કોહ, મય, માણ, કોહ, માયા રહઅ અરહઅ ।

નિદ્રા, સોઅ અલ્પિયા, વયણ ચેરીયા મચ્છર મયાર્હિ ॥ ૬ ॥

પાણિવહ પેમ કીડા, પસંગહાસાય જસસઈદોસા ।

અઠારસ વિપણઠા, નમામિ દેવાહિ દેવં તં ॥ ૭ ॥

અર્થ—અન્નાન, કોષ, મદ, માન, લોભ, માયા, રતિ, અરતિ, નિદ્રા, શોક, અસત્ય, ચૌર્ય, મત્સર, ભય, પ્રાણીવધ, પ્રેમ, ક્રીડા, અને પરમ દેવનાં લક્ષણ. પ્રસંગહાસ્ય એ અઠાર દોષ જેના નાશ પામ્યા છે, તે દેવા ધિદેવને હું નમસ્કાર કરું છું.

ન યઃ શૂલં ધત્તે નચ યુવતિર્મકે સમદનામ્

ન શક્તિં ચક્રં વા ન હલ્મુશાલાયાયુધધરઃ ।

૧ કોક્ષતત્ત્વનિર્ણય.

પંન્યાસજી શ્રીદાનવિજયજીનું ધર્મ સંબંધી ભાષણ.

૧૧

વિનિર્મુક્તે ક્લેષૈઃ પરહિતવિધાવુવતધિયમ્

શરણ્યં ભૂતાનાં તમૃષિમુપયાતોઽસ્મિ શરણમ્ ॥

અર્થ—જે દેવ ત્રિશૂળને ધારણ કરતા નથી, કામવિકારને પેદા કરનારી સ્ત્રી જેની પાસે નથી, શકિતને તથા ચક્રને ધારણ કરતા નથી, દુષણ રહિત પર- તથા જે હલમુશલાદિ શસ્ત્રોને ધારણ કરતા નથી, રાગ દ્વેષ મદેવનું શરણું હું અજ્ઞાન કામવિકારાદિ સર્વ કલેશથી રહિત પરશ્વેષનું હિત અંગીકાર કરું છું. કરવામાં ઉદ્યમની બુદ્ધિવાળા અને જગતના જીવોના શરણ- ભૂત અધિ, (સાચા દેવ) નું શરણું હું અંગીકાર કરું છું. વળી તે દેવ કેવા હોય, તે કહે છે.

ત્યક્તસ્વાર્થઃ પરહિતરતઃ સર્વદા સર્વરૂપમ્

સર્વાકારં વિવિધમસમં યો વિજાનાતિ વિશ્વમ્ ।

બ્રહ્મા વિષ્ણુર્ભવતુ વરદઃ શંકરો વા હરો વા

યસ્યાચિંત્યં ચરિતમસમં ભાવતસ્તં પ્રપદ્યે ॥

અર્થ—સ્વાર્થનો જેણે ત્યાગ કર્યો છે, પરહિતમાં જે સદા તત્પર છે, સર્વ- દા સર્વરૂપ, સર્વાકાર ઉત્પાદ્યવ્યય ભુવરૂપ નાના પ્રકારના પરમદેવનું વિશેષ સ્વરૂપવાળા, જગતને જે સદાકાળ અનન્ય સદૃશપણે બાળે સ્વરૂપ, છે તથા જેનું ચરિત્ર અચિંત્ય અને અનન્ય સદૃશ છે એવા દેવ નામથી, બ્રહ્મા હોય, વિષ્ણુ હોય અથવા વર એટલે પ્ર- ધાન જ્ઞાનાદિ, તેના આપવાવાળા વરદ ભગવાન હોય, અથવા શં એટલે સુખ, તેના કરનાર શંકર હોય કે મહાદેવ હોય તેને સાચા ભાવથી પોતાના પરમદેવ કરીને માનું છું.

જગતમાં બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહાદેવ, બૌદ્ધ, જૈમિની, જીનેશ્વર આદિ અનેક દેવો છે તેમાંથી કેાઈ એક દેવ સત્યવક્તા હોવો જોઈએ. કહું છે કે:—

અવશ્યમેષાં કતમોઽપિ સર્વવિત્ જગદ્ધિતૈકાંતવિશાલ્લજ્ઞાસનઃ ।

સ એવ મૃગ્યો મતિસૂક્ષ્મચક્ષુષા વિશેષમુક્તૈઃ કિમનર્થવંદિતૈઃ ॥ ૮ ॥

અર્થ—ઉપર કહેલા દેવોમાંથી કેાઈ એક સર્વજ્ઞ દેવ, જગતને એકાંત હિત- કારી એવા વિશાળ જ્ઞાનોના કથન કરનારા હોવા જોઈએ. બુદ્ધિરૂપ સૂક્ષ્મ ચક્ષુવડે કરીને આપણે તેમની તપાસ કરવી જોઈએ, બીજા અનર્થ કથન કરનારા અજ્ઞાની પંડિતોના વિચાર કરવાથી અથવા તેમનાં વચન સાંભળવાથી કે તેમને ધટ્ટદેવ માનવાથી શું પ્રયોજન છે? અર્થાત્ કંઈપણ નથી.

૧૨

આત્માનંદ પ્રકાશ,

હવે એ દેવોમાંથી કયા દેવને સાચા માનવા તેનો વિચાર તમારેજ કરવો
બેઠાએ કહ્યું છે કે—

‘અમી ગુણાશ્ચ દોષાશ્ચ કં સામસ્ત્યેન મેજિરે ॥

જિનં તદિતરં વાઽપિ સ્વયમેવ વિચિન્ત્યતામ્ ॥

અર્થ—સ્વાર્થ લાગ, પરાપકારાદિ પૂર્વે કહેલા ગુણ તથા ક્રોધ, માન, માયા-
દિ દૂષણો ભેગાં થઇને કાને વિષે રહે છે ? જિનેશ્વર ભગવાનમાં કે બીજા દેવોમાં ?
તેનો વિચાર પોતે પોતાની મેળેજ કરવો.

આ વિષય સંબંધે હવે વિશ્લેષ કહેવાતું કાંઈ પ્રયોજન નથી, માત્ર સાર એ છે
કે—સાંસારિક પદાર્થોમાં જે આસક્તિ થાય છે તેનાથી તે મહાપુરૂષો નિપરીત લક્ષણ-
વાળાજ હોય છે. તે દેવતું સ્વરૂપ છે. હવે ગુરૂ સ્વરૂપ કહેવામાં આવે છે.

અથ ગુરુલક્ષણમ્

‘ત્યક્તદારાઃ સદાચારા મુક્તભોગા જિતેન્દ્રિયાઃ

જાયંતે ગુરવો લોકે સર્વભૂતાભયપ્રદાઃ ॥ ૧ ॥

ધર્મજ્ઞો ધર્મકર્તા ચ ધર્મમાર્ગ પ્રવર્તકઃ ॥

સત્ત્વેભ્યો ધર્મશાસ્ત્રાર્થદેશકો ગુરુરુચ્યતે ॥ ૨ ॥

અર્થ—સદાચારી, સ્ત્રી તથા લોગને લાગ કરનાર, જિતેન્દ્રિય તથા પ્રાણી
માત્રને અભય આપનાર લોકમાં ‘ગુરૂ’ ગણાય છે. તથા ધર્મના બાણકાર, ધર્મ-
ના કરનાર, ધર્મમાર્ગમાં પ્રવર્તીવનાર, અને જીવોની આગળ ધર્મશાસ્ત્રનું નિરૂ-
પણ કરનાર ગુરૂ કહેવાય છે. ૨

આત્મહિત ઇચ્છનારે આવાજ ગુરૂની સેવા કરવી. આવા ગુરૂ હોય તેજ સં-
સાર સમુદ્રનો પાર પામવા તથા પમાડવા સમર્થ થાય છે. નામમાત્રે કરીને કુળ-
ક્રમથી આવેલો ક્રોધ ક્રોધનો ગુરૂ થતો નથી. વળી સ્વાર્થમાં તત્પર તો ઘેર ઘેર
બેવામાં આવે છે. પણ પરાપકારી પડિતો વિરલાજ હેય છે. કહ્યું છે કે—

વાઙ્માત્રસારાઃ પરમાર્થશુન્યા ન દુર્લભાશ્ચિત્રકથા મનુષ્યાઃ ।

તે દુર્લભા યે જગતો હિતાય, ધર્મે સ્થિતા ધર્મમુદાહરંતિ ॥ ૩ ॥

અર્થ—માત્ર બોલવામાંજ સારા પણ પરમાર્થથી રહિત એવા ચિત્રકારી,
વિકથાઓ કહેનારા મનુષ્યો દુર્લભ નથી. પણ ધર્મમાં સ્થિર રહીને જગતના હિત-
ને અર્થે ધર્મનું કથન કરનારા સત્પુરૂષો દુર્લભ છે. ૩

૧ લોકતત્ત્વ નિર્ણય. ૨ કુમારપાલ પ્રબંધ.

પ'ન્યાસજી શ્રી દાનવિજયજીનું ધર્મ વિષયકભાષણ.

૧૩

જીવોયં વિમલસ્વભાવસુભગઃ સૂર્યોપલસ્પન્દ્યવા ।

ધત્તે સંગવશાદનેકવિકૃતિં દુષ્તાત્મરૂપસ્થિતિઃ ॥

યદ્યાપ્નોતિ રવેરિવેહ સુગુરોઃ સત્પાદસેવાશ્રયમ્ ।

તજ્જાતોર્જિતેતેજસૈવ કુરુતે કર્મેન્ધનં ધસ્મસાત્ ॥ ૪ ॥

સદ્ગુરૂનો સંબંધ કરવાનું પ્રયોજન એ છે કે સોબતની અસર થયા વિના રહેતી નથી.

સદ્ગુરૂની સોબત

કરવાના જરૂર.

ભાવાર્થ—જીવ સૂર્યકાંત મણિના જેવો નિર્મળ અને સ્વભાવે શુદ્ધ છે, પરંતુ પાંચબળની સંગતથીજેમ સૂર્યકાંત મણિ નાના પ્રકારના સ્વરૂપ ધારણ કરે છે. તેની પેઠે જીવ પણ ધર્મના સંબંધને લઈને નાના પ્રકારની ગતિને ધારણ કરે છે. તેથી પોતાના શુદ્ધ ચિદાનંદ સ્વરૂપની સ્થિતિનો લોપ કરેલો છે. પરંતુ સૂર્યના સંબંધ થતાં સૂર્યકાંતમણિ જેમ ઉત્કટ તેજવાળો થઈને સ્વભાવમાં આવેલી વસ્તુઓને બાળી બસમ કરી સ્વરૂપને પ્રકાશે છે, તેવી રીતે સુગુરૂના શરણનો આશ્રય પ્રાપ્ત થવાથી જીવપણ સંબંધિત ધર્મોનો નાશ કરીને પોતાના સ્વરૂપને પ્રકાશિત કરે છે. હવે ધર્મનું સ્વરૂપ કહેવામાં આવે છે.

અથ ધર્મસ્વરૂપમ્ ।

ઋધમ્મં જળો વિમગ્ગહ । મગ્ગંતો વિઝનયાણઙ્ગ વિસેસં ॥

ધમ્મો જિણેહિં મણિઓ । જત્ય દયા સન્નવજીવેસુ ॥ ૧ ॥

અર્થ—માણસ ધર્મની શોધ કરે છે. શોધ કરતાં છતાં પણ, વિશેષે કરીને જીનેશ્વર ભગવાને કથન કરેલો, કે જેમાં સર્વ જીવોને વિષે દયા રાખવાનું કથન કરેલ છે તે ધર્મને જાણીતો નથી. ૧

વળી તે ધર્મ કેવો છે તે કહે છે—

તિન્નિ સયા તેસઢા । દંસણ મેયા પરુપ્પર વિરુદ્ધા ॥

નય દૂસંતિ અહિંસં । તં ગિણ્હ જત્ય સા સયલ્લા ॥ ૨ ॥

અર્થ—પરસ્પર વિરોધી ત્રણસોને ત્રેસઠ મતવાળા, જેમાં સર્વ જીવોની દયા રહી છે એવા અહિંસા ધર્મને ગ્રહણ કરે છે. પરંતુ ફક્ત મતવાળા અ- પણ હેતા નથી. ૨

હિંસા ધર્મને માને છે.

અહિંસા પરમો ધર્મ કહ્યો છે તે પરીક્ષા કરી અંગીકાર કરવો; કહ્યું છે કે,

* કુમારપાલ પ્રવંચ. ૧ આનું સ્વરૂપ સૂત્રકૃતાંશથી જોવું.

૧૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

^૧લઢતિ મુંદરંતિઅ સવ્વો ઘોસેઝ અપ્પણો પાણિયં ॥

કળણવ્વ ઘિતવ્વં । મુંદરં પરિચ્ચિયં કારં ॥ ૩ ॥

અર્થ:—સર્વ મતવાળાઓ પોતપોતાના ધર્મને શ્રેષ્ઠ છે, સારો છે, એમ કહે-
છે. પરંતુ સુવર્ણ માફક પરીક્ષા કરીને સારો હોય તેજ

પરીક્ષા કરી ધર્મ ગ્રહણ કરવો. ૩.

અંગીકાર કરવો.

સુવર્ણની પેઠે ધર્મની પરીક્ષા કેવી રીતે કરવી તે બતાવે છે:—

યથા ચતુર્મિઃ કનકં પરીક્ષયતે । નિર્વર્ષણચ્છેદનતાપતાઢનૈઃ ॥

તથૈવ ધર્મો વિદુષા પરીક્ષયતે શ્રુતેન શીલેન તપોદયાગુણૈઃ ॥ ૪ ॥

અર્થ:—જગતમાં ધર્મ એવા શબ્દો તો બહુ સંભળાય છે પણ જેમ સુવર્ણની પરીક્ષા કરવામાં આવે છે તેમ પરીક્ષા કરવી. જેમ સુવર્ણને કસોટી ઉપર ઘસીને, કાનસ સુકીને, તપાવીને તથા ખખડાવીને ચાર પ્રકારે પરીક્ષા કરવામાં આવે છે, તેમ ધર્મની શાસ્ત્રી, શીલથી, તપથી અને દયાથી પરીક્ષા કરી ગ્રહણ કરવો.

દેવ, ગુરૂ અને ધર્મનું સ્વરૂપ કિયિત્ માત્ર કહેવાનું પ્રયોજન એ છે કે જેના ઉપર વિશ્વાસ કરવો હોય તેનું સ્વરૂપ, તેના શુભ તથા વર્તન તરફ અવશ્ય ખ્યાલ કરવાની જરૂર છે. ખ્યાલ કરતાં તે ઉત્તમ છે એમ લાગે તો તે વસ્તુ તરફ આપણું વલણ થાય છે અને તેના વચન ઉપર વિશ્વાસ રાખી શકાય છે. વિશ્વાસ રાખી મહા પુરૂષોના કથનાનુસાર તે માર્ગને અંગીકાર કરવાથી આપણું શ્રેય અવશ્ય થાય છે. એટલાજ માટે ધર્મના મુખ્ય પ્રવર્તકો પદ્મ દેવના સ્વરૂપથી ઓળખાય છે. અને તેમના કથાનાનુસાર સ્વરૂપને જાણવાથી તેમના ધર્મતત્વોનો ઓછ થઈ શકે છે, તથા તે ઉપરથી બુદ્ધિમાન પુરૂષો ઘણો સારો નિચાર કરી શકે છે, જે કે અનેક પંથના અનેક ગ્રંથો અકેક પક્ષના આશયથી રચાએલા હોવાથી બુદ્ધિમાનોને સંતોષ મળી શકતો નથી, પણ સત્પુરૂષોના મુખથી નિકળેલી નિષ્પક્ષપાત વાણી શ્રોતાજનોના મનને ઘણોજ સંતોષ આપનારી થઈ શકે છે, એમ હું મારા ટુંકા અનુભવથી કહી શકું છું, પરંતુ તેવા મતવાળા પુરૂષોના વિશેષ પરિચય અને તેમના તરફનું શ્રવણ મનનાદિ અધિક થયા વિના એકઠમ તેવો અનુભવ થવો અતિ દુર્ઘટ સમજીું છું, આટલું સામાન્ય માત્ર કહીને આ વિષયની સમાપ્તિ કરું છું. इत्येवं विस्तरेण.

અપૂર્વ.

કીર્તિથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે ?

૧૫

ૐ

॥ શ્રીજ્ઞાપાઠ્યાયાય નમઃ ॥

શ્રીમાન્ ઉપાધ્યાયજી શ્રી વીરવિજયજી માહારાજના
વ્યાખ્યાનનાન્તર ગત ગવાએલ ગૂહણી.

(શ્રી સુપાસજીન વંદીએ—એ ચાલ)

શ્રી વીર વિજયગુરુ રાખને, વંદન કરવાને કાજ; લલના !
ચાલો જઈએ જાપાશ્રમે, ચરણ નમીએ ભવિ આજ. લલના ! ॥ શ્રી ॥
પાઠક પદ ધારક ભલા, પચવીશ ગુણે સંયુત; લલના !
અંગ ઉપાંગ ત્રેવીશ છે, સરણ કમળ દ્વિક જુત. લલના ॥ શ્રી ॥
આ ભાવનગરમાં પધારીયા, ગણીદાન વિજય છે સાથ લલના
આદિ મુનિયુત સોહતા, જે છે શિવ મારગનો સંગાથ લલના ! ॥ શ્રી ॥
દેશના અમૃત રસ સમી, વરસે જયું મેઘ અસાડી લલના
સૂકવ જિનાગમ સિંચતા, અજ્ઞાન તિમિર દે. નસાડી. લલના ? ॥ શ્રી ॥
જીવ અજીવ આદિ તત્ત્વના, ભાવ જણાવે જે સાચ; લલના!
નય અરૂ ભંગ નિરોપથી, પ્રમાણ ઉપેત જસ વાચ. લલના ॥ શ્રી ॥
જેથી વિષમતા વિષમ સમયતાથી, હોશે નષ્ટ અને જાશે પ્રાન્તિ; લલના !
સદ્ગુરુ વાણીના શ્રવણથી, થાશે આનંદ અને વળી શાન્તિ, લલના ! ॥ શ્રી ॥
ધન્ય દિવસ આજ માહરો, ગુરુ દર્શથી ફરિતનું ચૂર્ણ; લલના !
શ્રી આત્માનંદ સમાજના, ઇચ્છિત સકલ થયાં પૂર્ણ. લલના ॥ શ્રી ॥

(જિજ્ઞાસુ ઉમેદવાર)

કીર્તિવિષયેઽપિ ધર્મઃ

કીર્તિથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે ?

લેખક—મુનિ મણિવિજયજી, મુ. લુણાવાડા.

(પુષ્પ ૧૧ મું.)

કીર્તિ—ઉત્તમ કીર્તિ એટલે યશ; જેમકે કોઈ માણસ યશોગાન કરે, એટલે
ગુણનું કીર્તન કરે, તેનું શ્રવણ કરવું, તે કીર્તિ કહેવાય છે.

જે માણસ કીર્તિને માટે દાન કરે છે તે સ્વદેષ કૃણને આપનાર છે. કીર્તિદાન
ધહેલોકને વિષે કેવલ કીર્તિજ આપે છે અને જો અનુકંપા સહિત કીર્તિદાન કરેલું
હોય તો સ્વદેષ લોભાદિકને આપે છે.

૧૬

આત્માનંદ પ્રકાશ

જેમકે વિક્રમરાજ તથા લોજરાજ્યે આપેલું કીર્તિદાન સુઠિતના હેતુભૂત થયું નહિ. વિક્રમ તથા લોજરાજ્યે અતુલ્યદાન કીર્તિને વિષે આપેલું છે, તેને કુમારપાલ પ્રબંધ તથા વિક્રમચરિત્ર તથા પંચદંડ કથા તેમજ ઉપદેશ તરંગિણીને વિષે વિસ્તારથી શાસ્ત્રકારોએ વર્ણવેલ છે.

એવી રીતે કીર્તિજન્ય દાન અપુન્યનો હેતુભૂત છે તે પણ કોઇ કોઇ જીવોને આભીરોના પેઠે ધર્મના હેતુભૂત થાય છે.

દ્વષાંતો યથા.

પ્રાંત નામના ગામને વિષે એકદા પ્રસ્તાવે સાધુઓ ગયા. તે સમયે તેમના પાસે આભીરો નિરંતર ધર્મ શ્રવણ કરવા લાગ્યા. વ્યાખ્યાનમાં સાધુઓએ દેવલોક-કનુ વર્ણન કર્યું, તેથી આભીરો કહેવા લાગ્યા કે, દેવલોકના સુખ કેવી રીતે મલી શકે? ત્યારે સાધુઓએ કહ્યું કે ધર્મકરણી કરવાથી, તેથી આભીરો પણ દેવલોક મેળવવાની ઇચ્છાથી ધર્મ કરવા લાગ્યા. અન્યદા પ્રસ્તાવે દ્વારિકા નગરીના સમાન રિદ્ધિવાળા નગરને વિષે ઇંદ્રમહોત્સવ હોવાથી કાર્ય પ્રસંગે ગયા. ત્યાં નગરના નર નારીને વિવિધ પ્રકારના વસ્ત્રાભૂષણથી સુશોભિત થઈ ફીડા કરતા દેખી, આભીરો અરસપરસ વિચાર કરવા લાગ્યા કે સાધુઓએ જે દેવલોકનું વર્ણન કર્યું, તે દેવલોક આજ છે.

ત્યારબાદ પોતાના નગરને વિષે આવી સાધુઓને કહેવા લાગ્યા કે, આપે જે દેવલોકનું વર્ણન કર્યું તે અમોએ પ્રત્યક્ષ નજરોનજર દીઠું.

ત્યારે સાધુઓ કહેવા લાગ્યા કે, તે દેવલોક નથી. દેવલોકને વિષે તો તમોએ જે જુએ તેના કરતાં અનંતગણું સુખ છે. આ હેતુથી દેવલોક ભેદ શકાય નહિ.

તે સાંભળી આભીરોએ ઉત્તમ પ્રકારની કીર્તિ મેળવવા તથા દેવલોકના સ્વરૂપને અંગીકાર કરવાની ઇચ્છાથી વિસ્મય પામી સ્વર્ગ તથા અપરર્ગ આપવાવાળું મત અંગીકાર કર્યું.

આવી રીતે કીર્તિની અભિલાષા માટે પણ કરેલો ધર્મ કળાકાયક થયો તો જે પ્રાણી કીર્તિની ઇચ્છાને છોડી ધર્મ કરણી કરે તો ઉત્તમ ગતિ પામે તેને વિષે આશ્ચર્ય નથી.

इति कीर्त्ति विषये आजीर संबंध संपूर्ण.

સમયોચિત સેવા.

૧૭

સમયોચિત સેવા.

જે અનેક કર્તવ્ય માર્ગો માનવજાતિને માટે નિર્માણ થયેલા છે અને જે તેની ઉન્નતિને માટે નિશ્ચય સાધનભૂત છે એ માર્ગો તે સત્યાચારાનુસાર યુદ્ધિને હૃદયમાં સ્થાન આપી શોધવા જોઈએ અને એ રસ્તે પ્રયાણ કરી ધૃષ્ટ સ્થાનકે પહોંચવા પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો જે શ્રેય લાંબા કાળે પ્રાપ્ત થવાનું હોય છે તે અદ્યક્ષામાં પ્રાપ્ત કરી શકાય. પ્રત્યેક વિચારક મનુષ્ય સુખને ચાહે છે એ તો નિર્વિવાદ છે; પરંતુ એ સુખને પ્રાપ્ત કરવાના માર્ગમાં પોતેજ પ્રતિકૂળ સ્થિતિઓ ઉત્પન્ન કરેલી હોય છે, જેથી એ સુખ તો દૂર રહું પરંતુ વર્તમાન સ્થિતિની સપાટીપરથી પણ ઉતરી જાય છે. પ્રત્યેક પળે કોઈ પણ વ્યક્તિ-ગમે તેવા દુઃખસાગરમાં ડૂબતી પોતાને માનતી હોય છતાં-તેને માટે સુખ પ્રાપ્તિના સાધનો તૈયારજ છે; પરંતુ તેનો સૂક્ષ્મ સ્વરૂપમાં વિચાર કરી અનુકૂળ પ્રસંગોમાં યોજવામાં આવે તોજ તે કાંઈ પણ ક્ષણ ઉત્પન્ન કરાવી આપે છે, અન્યથા પ્રાપ્ત સંયોગો અને સાધનો નિષ્ફળ નિવડતાં આવેલી બાજી હારી જાય છે, જેથી એ મનુષ્યની ઉન્નતિ નહીં થતાં અવનતિ ચલાય છે, અને એ દ્વારા તે પાશવ જીવન ગણે છે.

મનુષ્યના આચારો તેના વિચારો ઉપર મુખ્યત્વે કરીને આધાર રાખે છે, આમ હોઈ વિચારની સફાઈપતા કે નિર્દોષતા ઉપર આચારની યોગ્યતા લટકી રહેલી છે. વિચારક મનુષ્યે જે કર્તવ્યક્ષેત્ર પોતાને માટે આ જન્મમાં નિર્માણ કરેલું હોય તેટલા દૃષ્ટિગ્રંથમાં તે કર્તવ્યની વિચારણા-ઢીંઢાપોહ કરી ચોક્કસ પ્રકારના સિદ્ધાંત ઉપર આવવું જોઈએ, અને પછીથી તે કર્તવ્યક્ષેત્રમાં સુકાવું જોઈએ. આમ કરવાનું ખાસ કારણ એ છે કે પોતાની આત્મશક્તિ તપાસી તે પ્રમાણે કર્તવ્યોની મર્યાદા કરવી જોઈએ. જો શક્તિ ઉપરાંત કરવામાં આવે તો નિરાશા અને ખેદ ઉત્પન્ન થઈ પ્રતિકૂળ સંયોગોને અવકાશ મળે છે, અને સ્વશક્તિથી ન્યૂન મર્યાદામાં જ રહેવાય તો ક્ષણની અપૂર્ણતા રહે છે, આથી વિચારો એ આચારનું અનંતર-બાહું જ નજીકનું કારણ છે, અને તે સત્સંગ, ઉત્તમ વાતાવરણવાળું ક્ષેત્ર અને ધર્મ વિષયક પુસ્તકો વિગેરેદ્વારા ઉત્પન્ન થવા યોગ્ય છે.

અત્ર પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થવા યોગ્ય છે કે કર્તવ્ય ક્ષેત્ર મનુષ્ય માટે કેટલું છે? આનો ઉત્તર સત્યાચાર આપતાં ઠંડે છે કે મનુષ્યોને માટે અસંખ્ય કર્તવ્યો રહેલાં છે. પોતપોતાની શ્રદ્ધા, સ્થિતિ, સંયોગો અને સાનુકૂળતા તપાસી જેટલા બની શકે તેટલા શ્રદ્ધાળુકરવા અને તેને દરરોજ ઉંચા સ્વરૂપમાં મૂકતા જવા એ તેની આવશ્યક દ્રશ્ય છે; પ્રતિકૂળ પ્રસંગો-વિદ્વેનો સામે તૈયારજ છે છતાં આરંભેલી પરિસ્થિતિને વચ્ચેથી ત્રુટિત કરી દેવી અથવા યોછા વેગવાળી કરવી એ કોઈ પણ રીતે ઉચિત નથી. છેવટ મોક્ષની પ્રાપ્તિ પર્યંત એ કર્તવ્યોની શ્રેણી વિસ્તૃત કરવાની

૧૮

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

છે. આથીજ શ્રી જિનેશ્વરે અસંખ્ય યોગો નિવેદન કરેલાં છે તેનો જ સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિએ વિચાર કરવામાં આવે તો-જે મનુષ્યને સર્વજ્ઞ શાસન જોઈ તત્ત્વનું પરિણમન થયેલું હોય છે અને તેથી મુક્તિની અભિલાષા હૃદયમાં જગૃત હોય છે-તે એક ક્ષણ માત્ર પણ એ કર્તવ્યથી વિરક્ત થાય નહિ, પરંતુ એ કર્તવ્યનું આનંદથી પાલન કરી તે ક્ષેત્રનું પ્રમાણ નિત્ય વધારતો જાય.

અનેક કર્તવ્યો અનેક દૃષ્ટિએ વિચારી શકાય છે અને તેને આચારમાં પણ અનેક પ્રકારે મૂકી શકાય છે. અનેક કર્તવ્યોનો સમાવેશ એક કર્તવ્યમાં પણ થઈ શકે છે. એવા અનેક કર્તવ્યો પૈકી 'સેવા' એ એવું કર્તવ્ય છે કે તેને બરાબર વિચારી તેનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરી શકાય તો એ સેવા-એકજ કર્તવ્ય મનુષ્યોને મુક્તિની સમીપ લાવી મૂકે. આ સેવામાં શું સ્વાર્થના નિષમય અંશો સમાવેલા છે? શું કીર્તિની અભિલાષાનો વેગ એ સેવામાં વહે છે? શું એ સેવા અભિમાનના ઉચ્ચ શિખર ઉપર હેખાય છે? અથવા એ સેવાને કર્તવ્યરૂપે આચારમાં મૂકનાર મનુષ્ય સાધારણ મનુષ્યોના જેવો પાપર અને નિર્માળ હોય છે? નહિ, નહિ; એ સેવા અને તેના અંગોને યથાશક્તિ વિચારી તેનો અમલ કરી રીતે વિસ્તાર પામતો જાય તેનાજ સાધ્યમાં તેનું દૃષ્ટિ બિંદુ હોય છે અને એ દૃષ્ટિને હૃદયમાં સ્થાન આપી નાની નાની સેવાઓથી પોતાનું જીવન આરંભી પછીથી વિશ્વસેવામાં તેનું પરિણમન કરે છે.

મનુષ્યના શરીર, મન, અને આત્મા પ્રાયઃ અન્ય નિમિત્તોને પ્રાપ્ત કરીને વિકાસ પામે છે; જેમ જેમ પોતાનું આત્મસમર્પણ બીજા સંયોગો તરફ થતું જાય છે, તેમ તેમ એ મનુષ્ય સેવાના માર્ગમાં આગળ વધે છે. વડીલ જનો તરફ પૂજ્ય બુદ્ધિ, સમૌવડીઆ તરફ સમાન લાવ, ગુણીજનો તરફ પક્ષપાત અને દુઃખી જનો તરફ અનુકંપા એ આ વિશ્વના પ્રાણીઓની સેવા છે. અધિકારી, અધિકાર અને માતૃતા પ્રમાણે જુદી જુદી રીતે સેવા બજાવી આત્મધર્મની પુષ્ટિ કરવી, એ સેવાનું વાસ્તવિક રહસ્ય છે.

સેવા શબ્દનો તલસ્પર્શી અર્થ 'લ્યાગ' છે; જેમ જેમ આપણે આત્મસમર્પણ પ્રત્યેક વ્યક્તિના સંબંધમાં બની શકે તેવી રીતે કરતા જઈએ તેમ તેમ તેમની વિશિષ્ટ પ્રકારે આપણે સેવા કરેલી છે એમ કહેવાય. એક કુટુંબના પોષણ માટે દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવું એ કાંઈ લ્યાગ નથી. પરંતુ કોઈ પણ પ્રકારના ઉપકારના બદલા સિવાય માત્ર હિતવૃત્તિથીજ પ્રવૃત્તિ કરવી એજ વાસ્તવિક લ્યાગ છે-એજ અદેખરી સેવા છે.

સેવાના અનેક અંગોમાં પિતૃજનસેવા અગ્રપદ ધરાવે છે. આ સેવામાં જોતા પિતા અને વડીલોનો સમાવેશ થાય છે. સૌથી પ્રથમ માતા-પિતા પૂજ્ય-

સમયોચિત સેવા.

૧૯

પણુ—સેવ્યપણુ ઉત્પન્ન થવાના નિમિત્તભૂત છે—સેવા એ શું છે તેનું પ્રાથમિક શિક્ષણ મળવાના તેઓ નિમિત્તભૂત છે—ચરદ્વારમાં સૌથી પહેલા તેમની સેવા કરવાનો વખત આવી પહોંચે છે. એઓજ દુનિયામાં આ નવા આવેલા પ્રાણીને ગુરૂની પાસે અધ્યયન માટે મોકલે છે અને એ રીતે આડકતરી રીતે ગુરૂ સેવાના પ્રસંગ પ્રાપ્ત કરાવી આપે છે. પોતાની આસપાસના કુટુંબની સેવામાંથી બીજા પ્રાણીઓની સેવા વિસ્તૃત થતી જાય છે એમ એક વિદ્વાન્ કહે છે તે એક ઉમદા પ્રકારનું સત્ય લેખી શકાશે. કોઈ પણ સ્વજન સંબંધી કે મિત્રની શારીરિક સાનસિક, કે આર્થિક સ્થિતિ સારી ન હોય તેમને તે તે સ્થિતિમાંથી ઉદ્ધાર કરી તેમને ઉન્નત કરવા એ તેમની સેવાનું શું સાત્વિક સ્વરૂપ નથી?

ગુરૂસેવા સેવાનું દ્વિતીય અંગ છે. નિઃસ્વાર્થપણુ ધર્મોપદેશ દેનારા અને આધ્યાત્મિક અમૂલ્ય રહસ્યો સમજાવી આપણો ઉદ્ધાર કરનારા ગુરૂઓ વાસ્તવિક ગુરૂપદને યોગ્ય છે. તેમની સેવા એ તેમના ઉપકારની એક પ્રકારની કદર છે. ગુરુજીણપૂજ્યા એ પદ વારંવાર મનન કરવા યોગ્ય એટલા માટે છે કે ગુરૂ સર્વ વસ્તુને હસ્તામલકચત્ર બનાવે છે; જેથી તેમના પ્રસંગમાં આવનારા પ્રાણીઓ હું કોણ છું? મારે શું કરવા યોગ્ય છે? વિગેરે વિચારે છે અને તેમને નિર્દિષ્ટ માર્ગ પકડે છે. આમ હોઈ આ ગુરૂ સેવાથી આત્મશુભનો નિરંતર વિકાસ થતો જાય છે. ક્રિયા પ્રતિક્રિયાના નિયમાનુસાર ગુરૂજનો પણ ત્યાગ-સેવા ધર્મને અનુસરી પ્રાણીઓ ઉપર ઉપકારક વચન-પુષ્પોને વેરતા હોય છે. તેની સામે આપણે પણ ત્યાગ-ધર્મ સેવવાની તેટલીજ આવશ્યકતા ઉભી થાય છે. આ રીતે પરસ્પર ત્યાગ-આત્મ સમર્પણ રૂપ સંબંધ આત્માના વિકાસ ક્રમમાં મળી જઈ અપૂર્વ રહસ્ય પ્રકટ કરાવે છે.

સેવાનું તૃતીય અંગ શાસ્ત્રસેવા છે. શાસ્ત્રના-જ્ઞાનના સન્માનથી જ્ઞાનાવરણીય કર્મને ક્ષયોપશમ થાય છે. તેમજ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થતાં આત્મઘટમાં અદ્વિતીય સૂર્યનો પ્રકાશ પડે છે. પુસ્તકોને સારી રીતે સાચવવાં, પાનાં વારંવાર ઉઘડાવવાં, તેમજ જ્ઞાનના હરેક પ્રકારના સાધનોનું સન્માન કરવું એટલાથીજ શાસ્ત્ર સેવાની સમાપ્તિ થતી નથી, પરંતુ શાસ્ત્રાનુસાર વર્તન કરવા કટીબદ્ધ થવું અને પ્રતિદિન તેમાં પ્રયત્ન સેવવો એ સેવાનું કાર્યક્રમ છે. સુત્રણની જેમ કપ, છેદ અને તાપાદિ પ્રયોગોવડે સશાસ્ત્રની પરીક્ષા પ્રથમપદે કરવી જોઈએ અને તેની નિર્દોષતા લક્ષમાં લેવી જોઈએ, તે પછી તેની આજ્ઞા પ્રમાણે કર્તવ્યધર્મમાં તૈયાર થઈ સેવાનું આ તૃતીય અંગ પ્રાપ્ત કરવું જોઈએ. શુદ્ધ ધર્મોપદેશક અને શાસ્ત્ર સિવાય આત્મજીવિનું કેઈ પણ પ્રયત્ન નિમિત્ત નથી. આવાં કારણોથી શાસ્ત્રસેવા એ મનુષ્યને પશુત્વ-અજ્ઞાનતામાંથી ઉદ્ધરી મનુષ્યત્વમાં રિશ્વર કરે છે અને તેની આત્મભૂમિકા રસાળ કરી આપે છે.

સેવાના ચતુર્થ અંગ તરીકે સમાજસેવા અનુલક્ષ્ય છે. આ સેવાના અનેક દ્વારો છે; શાસ્ત્રરૂપ ચક્ષુવડે તે સર્વ દ્વારો દેખાય છે. જમાનાને અનુકૂળ શાસ્ત્રના નિયમથી અવિરૂદ્ધપણે સમાજને શું રચવું છે, સમાજ કઈ સ્થિતિમાં પતિત છે અથવા થશે, પતિત વર્ગનો ઉદ્ધાર કયા શુભકારી પ્રયોગોવડે કરી શકાય-આવા વિચારોનું પરિશીલન સતત કરી મૈત્રીભાવનારૂપ શક્તિવડે સમાજ સેવાના જીવનમાં દાખલ થાય છે. કવેશ, ખટપટ, અસૂચા વિગેરે તિરસ્કરણીય પરિસ્થિતિઓથી સમાજનો હાસ થતો કેવી રીતે અટકે અને તે કર્તવ્યમૂલ નહીં ખનતાં પારમાર્થિક વૃદ્ધિમાં કેવી રીતે આગળ વધે તેને માટે તેમનો સહ પ્રયાસ હોય છે. કોઈપણ પ્રસંગમાં અહિં કીર્તિ કે આભિમાનીકી લાલસાને અવકાશ હોતો જ નથી. આવા પ્રયાસો ખની શકે તેવી રીતે ઉપદેશદ્વારા, ગ્રંથદ્વારા, પત્રદ્વારા માસિક કે વર્તમાન પત્ર-દ્વારા પ્રવહિત થાય છે; અને સમાજને અજ્ઞાનાંધકારમાંથી ઢંઢોળી વિલક્ષણ અનુભવનું દર્શન કરાવી, સ્વરૂપનું ભાન કરાવે છે. કુટુંબસેવા, ગુરૂસેવા તેમજ શાસ્ત્રસેવાથી પછાત મનુષ્ય સમાજ સેવાનો દાવો કરે તો તે ધૂમાડાના બાયકા જેવું છે. ક્રમશઃ સેવાને હૃદયમાં સ્થાન આપી વસ્તુસ્વરૂપને ઓળખી અભ્યાસવડે સમાજ સેવાના શુભ પરિણામ-ફળને અનુભવે છે અને કર્તવ્ય સિદ્ધ થાય છે.

સેવા સેવા એ શબ્દનું રટણ પ્રત્યેક પ્રસંગે થઈ રહ્યું છે. એવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત થતાં આત્મસેવારૂપ પંચમ પરિસ્થિતિ અનુભવાય છે; સેવાના પૂર્વ અંગો તપાસતાં આ સેવાની પ્રાપ્તિ ઉપર મનુષ્યસુખની સફળતાનો આધાર છે. આ આત્મસેવા શ્રી પરમાત્માની ભક્તિરૂપ છે. મનુષ્યનો આત્મા મોટે ભાગે ભાવુક દ્રવ્ય હોય છે; તેને શ્રી પ્રભુની ભક્તિ અસર કરે છે. અને ભેદ દષ્ટિ દૂર થતાં સેવક ભાવ દૂર કરાવી 'જિનવર પૂજારે તે નિજ પૂજનારે' એ વાક્યને યથાર્થ કરે છે. આ આત્મસેવા પ્રકટ થયા પછી સર્વ દૃષ્ટ્યોમાં તે એક એવું અદ્ભુત તત્ત્વ બને છે કે જે આત્માને કાંઈને કાંઈ બળુતિ સમર્પવું હોય ! શુભ કે અશુભ, સુગંધ કે દુર્ગંધમય, શુદ્ધ કે અશુદ્ધ સર્વ વસ્તુમાં આત્મ સેવાના અધિકારી આત્માને વિલક્ષણ તત્ત્વ અવબોધાય છે; અને તે એક એવી વિચિત્ર કળા સંપાદન કરે છે કે જેથી આત્મ સ્વતંત્રતાવડે તેની મનન શક્તિ બલવતી બને છે. અને પામર મનુષ્યોની માફક ક્ષણિક આવેશોને વશ કદાપિ થતો નથી. વસ્તુસ્થિતિ સમજતાં દ્વેષના તત્ત્વો દૂર થઈ અંતરાત્મપણું પ્રાપ્ત કરે છે; આ સેવાના ગાઢ સંસ્કારોનો પરિચય આત્મામાં સ્થૈર્ય શુણને ટકાવી રાખે છે.

સેવાધર્મ: પરમગહનો યોગિનામવ્યગમ્ય: એ શું સૂચવે છે ? તે સેવાધર્મની પ્રાપ્તિની કઠિનતા સૂચવે છે; જે આત્માઓ ભક્તિપરાયણ બન્યા હોય છે તેવા આત્માઓમાં જેવા પ્રકારનો નમ્રતા, વિનય અને આશાકિતપણું વિગેરે શુભેત્તુ

૧ પાસેનાસંયોગાનુસાર પરિણમન થવું.

સમયોચિત સેવા.

૨૧

પ્રાકટ્ય હોય છે તેવું યોગસાધનામાં તસર થયેલા યોગીઓને પણ અપ્રાપ્ત હોય છે. કેમકે તેઓ કહિતના રહસ્યનો અનુભવ કરતા હોતા નથી માત્ર પ્રાણાયામાદિની કષ્ટક્રિયા કરતા હોય છે. ત્યાગ કરવો-આત્મ સમર્પણ કરવું એ કાંઈ સહેલું કાર્ય નથી. તેથી ભર્તૃહરિએ ઠીકજ કહ્યું છે કે—

સ્વાર્થો યસ્ય પરાર્થમેવ સ પુમાનેકઃ સતામગ્રણીઃ

આમ હોઈ સ્વાર્થત્યાગ અથવા પરહિતચિંતા એ સેવા છે; આ નિર્ણય-આત્મક સિદ્ધાંત છે. તેમાં પણ સમયને અનુસરી, પ્રસંગોનેસંભાળી, સંયોગોને સાચવી કાર્ય કરવામાં આવે તોજ ધૃષ્ટ કૃપા સંપાદન કરી શકાય છે. સમય વગરની સેવા એ અધર્મ પાસના છે. સ્વાશ્રય અને નીતિથી આ સેવા જીવન વ્યતીત કરવું એ સરલ માર્ગ છે વારંવાર ગંભીર તરવેતું ચિંતન કરવું, પ્રત્યેક શુભવિચારને આચારમાં મૂકવા, ઉદાર ચરિત મનુષ્યોનો સમાગમ કરવો અને કથાનુયોગના ઊત્તમચરિત્રોનું વાંચન એ સર્વ માર્ગો સેવાના હૃદયગમ તત્ત્વને ઠીક ઠીક પુષ્ટિ આપે છે. સેવાનો પ્રધાન જિદેશ હૃદયમાં રસ પૂરી આત્માનું અખંડ જીવન બનાવવાનો છે.

મનુષ્યનું સર્વોત્તમ હિત આત્મબળ ઉપર સંપૂર્ણ શ્રદ્ધાવાળા થવાથી જેવું સધાય છે તેવું કશાથી સધાતું નથી; પોતાનું સઘળું કામ કરવા અને પોતાની સઘળી જરૂરીઆતો પૂરી પાડવા સર્વ પ્રકારે સમર્થ જોવી એક સત્તા મનુષ્યના પોતાનામાંજ રહેલી છે. એ જાણવાથીજ મનુષ્યનું મોટામાં મોટું કલ્યાણ થાય છે. સેવાથી મીઠા મેવા મળે છે એ પ્રચલિત વાક્ય અક્ષરશઃ સત્ય છે.

સેવાનું સ્વરૂપ-જેમણે અખંડપણે સેવા બળની સ્વચ્છે-પરમાર્થની પ્રાપ્તિ કરી છે તેવી કૃતકૃત્ય થયેલી વ્યક્તિઓની તુલના-સેવાના અભંગ દ્વારા પુણ્ય કરે છે અને કંઈક નહીન પ્રકાશ પાડે છે; જગતમાં રહેલા પ્રત્યેક પદાર્થને શુદ્ધ સ્વરૂપમાં જાણવું એ તેની ખરેખરી સેવા છે.

આ પ્રસંગે સ્મરણ કરવાની જરૂર જણાય છે કે સેવાધર્મનું અદ્વિતીયપણે પાલન કરનાર ધર્મ પ્રચારક વ્યક્તિઓના કાર્ય તરફ ઉહાપોહ કરતાં પ્રોત્સાહ આનંદશંકર આપુભાઈ ધ્રુવજેવા વિદ્વાન્ પુરૂષ વસંત પુસ્તક ૧૩ ના અંક પ માં લખે છે કે ‘ઓધિ’સત્વનું જીવન અર્હન કરતાં વિશેષ સ્પૃહણીય અને વંદનીય છે’ વિચિત્ર પ્રકારના અનુભવના અભાવથી આમ લખવામાં એમના જેવા વિદ્વાન્ ભુલે એમાં નવાઈ નથી. અર્હન મહાવીરે મેઘ કુમારાદિ રાજકુમારોને, ગૌતમાદિ અન્ય-તીર્થંચિનો, તેમજ ચંડકૌશિક સપ્ત અદિ અનેક વ્યક્તિઓને આ સંસાર સમુદ્રથી તારી ચિરકાળ પર્યંત ઉદ્ધરેલા છે. એમની કલ્યાણ-ભાવના એમના જન્મ પૂર્વેના ત્રીજા ભવમાં ઉદ્ભવી હતી જે કુલીકાલીને તીર્થંકરના જન્મમાં વૃષ્ટરૂપે માહુભૂત

૧ બૌદ્ધ ધર્મના પ્રચારક સાત્વિક પુરૂષ.

૨૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

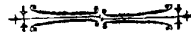
થઈ હતી. ખાસ કરીને તીર્થંકર નામ કર્મનો સ્વભાવજ એવો છે કે પ્રાણીઓને ઊપદેશ આપી આ સંસાર સમુદ્રથી તારવા અને એ દ્વારા એ કર્મની નિર્જરા કરવી આમ હોઈ બુદ્ધ અને અર્જુન વચ્ચે ઉભય સત્વોની સેવા-ભાવનાના અનેક પ્રસંગો છે જે એમના ચરિત્રો અચ્છી સમીક્ષા આપી શકે છે. તેથી બોધિસત્ત્વની કલ્યાણ ભાવના અર્જુન કરતાં સવિશેષ હતી એવો નિર્ણય ચોક્કસ અનુભવ પછીજ મૂકવો વાસ્તવિક હોય છે.

સેવાનું સત્ય સ્વરૂપ સમજતાં વૃત્તિઓ વિશાળ બને છે અને શ્રોયુત Wesley કહે છે તેમ,

Do all the good you can as long as ever you can

સર્વ પ્રાણીઓ તરફ તેમના હિતમાં શુભદૃષ્ટિ દોરાય છે, આથી હરેક પ્રકારે સ્વાર્થાધતા દૂર કરી વિશ્વના વિશાળ તરંગનું સૂક્ષ્મ અવલોકન કરી યથાશક્તિ લોકકલ્યાણ ભાવનામાં અનુક્રમે પરાયણ બની ભક્તિ અથવા સેવાના અનિયમ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરવા સતત અભિલાષા સેવવી એ આ હિતિત પ્રસંગે સૂચવી અત્ર વિરમવામાં આવે છે.

શા. ફતેચંદ ઝવેરભાઈ,
ભાવનગર.

આત્મજાગૃતિ ઉપદેશ પદ-અનુવાદ.

(હારગીત.)

જલ ણિંદુઓ ઝરતાં યદા કંપુટ થકી તું બાણજે,
આયુધ્ય તેમ ક્ષણે ક્ષણે એાણું થતું અવલોકજે;
કાળના વિજ્ઞાપકો એમ સૂચવે ઘટિકા રવે,
તું બગ સાવધ થઈ હવે હે મુગ્ધ! શા માટે સૂવે?

+ + +
શું રાય રાણા ચક્રવર્તી મૃત્યુના હિસાબમાં,
આલતા નાગેંદ્ર ચંદ્ર મુનીંદ્ર કાળ પ્રવાહમાં;
ભમતાં ભવોદધિ બેસી લે પ્રભુ ભક્તિ નાવ વિષે હવે,
તું બગ સાવધ થઈ હવે હે મુગ્ધ! શા માટે સૂવે?

+ + +
ઢીલ શાની! બાઈ ભવને પાર જલદી પામવા,
ચૈતન્ય મૂર્તિ દેવમાં અધ્યાત્મ રંગ જમાવવા;
ધ્યાનધર આનંદધન નિર્મલ નિરંજન જે કવે,
તું બગ સાવધ થઈ હવે હે મુગ્ધ! શા માટે સૂવે?

success.

પાર્શ્વજીન રતવન અને વર્તમાન સમાચાર.

૨૩

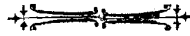
॥ ૐ ॥

॥ શ્રી પાર્શ્વજીન દર્શન જાવના ॥

સ્તવન:

રાગ—(થઈ પ્રેમ વશ પાતળીયા)

પ્રતિમા પારસ પર વારી (૨) ભવ દુઃખહર સુખ કરનારી રે.....પ્રતિમા ટેક
મૂર્તિ દેખી નિર્દોષ તમારી નયનો સફળ થઈ મારી (૨)
અદ્ભુત શુભ શુભની કયારી [૨] ભવ દુઃખહર સુખ કરનારી રે...પ્રતિમા ૨
પદ્માશન મુદ્રા મેં નિહાળી શાન્ત સુધારસ બારી [૨]
શું શોભે મન હરનારી [૨] ભવ દુઃખહર સુખ કરનારી રે.....પ્રતિમા ૨
ઉપચારી પ્રભુ પાર્શ્વજીનેશ્વર રાખો લાજ એા મહારી (૨)
આબો છું શરણ તમારી [૨] ભવ દુઃખહર સુખ કરનારી રે.....પ્રતિમા ૩
બ્રમણીતા મુજ ભવની નિવારી દર્શ દયાળુ આલી (૨)
અજ્ઞાન તિમિર દો ટાલી [૨] ભવ દુઃખહર સુખ કરનારી રે.....પ્રતિમા ૪
જીન પ્રતિમા જીનવર સમ માની ભક્તિ ભાવે શુભ કરવી (૧)
વરમાળા મુક્તિની વરવી (૨) ભવ દુઃખહર સુખ કરનારી રે.....પ્રતિમા ૫
ધન્ય ભાગ્ય મુજ સફળ દેહી રે સફળ સેવક જીવગાની [૨]
આતમ લક્ષ્મી મન માની (૨) ભવ દુઃખહર સુખ કરનારી રે.....પ્રતિમા ૬

વર્તમાન સમાચાર.

ડૉક્ટર નાનાલાલ મગનલાલનું ભાવનગરમાં આગમન.

વિશ્વાયત જઈ ચાર વર્ષ અધ્યાગ મહેનત કરી I. M. S. ની ઉંચી ડાક્ટરી પરિક્ષા પસાર કરી પોતાના વતન ભાવનગરમાં ગયા માસમાં મી. નાનાલાલ આવ્યા હતા. તેઓના માનમાં તેઓના મિત્રો તરફથી એક આ પાર્ટીનો મેળાવડો આ સભાના આમ્મનદ ભવનવાળા મકાનમાં કરવામાં આવ્યો હતો. તેઓએ તે વખતે વીસાયતની કેટલીક હકીકતો સાથે ત્યાં જનાર પોતાનો ધર્મ સાચવવા ધારે તે સાચવી શકે તેવું છે વીગેરે બીના જણાવી હતી. મી. કુંવરજીભાઈ આણંદજી એપણુ મી. નાનાલાલના વખાણુ કરવા સાથે પ્રદેશગમન એ શાસ્ત્ર વિરૂદ્ધ નથી પણ તેની જરૂરીયાત છે એમ સિદ્ધ કરી આપ્યું હતું. પ્રદેશગમનની આખતમાં જુના અને આગ્રહી વિચારના માણસોના વિચારો હવે બદલાતા જાય છે તે જાણી ખુશી થવા જેવું છે. જયારે આગ્રહી માણસો સમજીને પોતાના આગ્રહ નહીં છોડે તે છેવટે જમાનો તેઓના તે વિચારોને સુધરાવશે—ફેરફાર કરાવશેજ.

મુનિ ઉપદેશથી થતા લાભો.

હર જલામાં આવેલા જિનાલયોમાં ચલુઓની ખામી ઘણી જોવામાં આવતી હતી, જે નાશુદ કરવા મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીને લખી જણાવતા કમીટીએ

૨૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

એક હજાર રૂપૈયાના ચક્ષુ તે જિજ્ઞાસા દેરાસરોમાં ચક્રવર્તી માણસો મોકલ્યા, જે ઇડર છલ્લામાં પાંચ તપગચ્છ અને એક ખરતર ગચ્છના મળી છ દેરાસરોમાં ચડાવ્યા અને આલુખાલુના ગામમાં પશુ કામ શરૂ થયું છે. તેવીજ રીતે મુંબઈના સંઘને મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી દ્વારા કુંગર-પર વગેરે ગામના દેરાસરો માટે ખચર આપતાં સત્કામ કુંગરસીમાઈ ઉપર ચક્ષુ મોકલવામાં આવ્યાં જેમાંથી સાગવાડા વગેરે સાત ગામેમાં ચડાવવામાં આવ્યા છે.

મુનિ મહારાજશ્રીના વિહારથી યાત્રાપદેશના લાભ સાથે જિનાલયોતી સ્થિતિનું પશુ કાંઈ લાભ થાય છે. તેવા મારવાડ વગેરેમાં અનેક સ્થળે દેરાસરો જીર્ણુ સ્થિતિ, અપૂર્ણ સ્થિતિ અને અવ્યવસ્થામાં છે. નવા દેરાસરો કરાવવામાં જે પુણ્ય હાંસલ છે તે કરતાં જીર્ણોદ્ધારમાં આશુ પુણ્ય નથી જેથી હાલમાં તે પ્રવૃત્તિની વિશેષ જરૂર છે.

(મળેલું.)

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય-મુંબઈને મદદ.

અગાઉ ભરાયેલા	રૂ. ૬૪૨૭)
એક સદ ગૃહસ્થ	રૂ. ૫૧)
શેઠ છગનલાલ અમરશી	રૂ. ૫૧)
શેઠ લાલચંદ ખુશાલચંદ	રૂ. ૫૧)
શેઠ શોભાગચંદ કપુરચંદ	રૂ. ૫૧)
શેઠ આતમચંદ હીન્દુ	રૂ. ૫૧)
શેઠ નરોત્તમદાસ જગજીવન	રૂ. ૧૦૧)
શેઠ મોતીચંદ દેવચંદ	રૂ. ૧૫૧)
શેઠ ગુલાબચંદ મોતીચંદ દમણીયા સોશીસીટર	રૂ. ૨૦૧)
શેઠ જીવણચંદ લલુભાઈની કુ.	રૂ. ૨૦૧)
શેઠ લલુભાઈ નયુચંદ	
જવેરી મણીલાલ સૂરજમલની કુ.	રૂ. ૫૧)
શેઠ શવચંદ કચરાભાઈ	રૂ. ૫૧)
,, કેશવજી માણેકચંદ	રૂ. ૫૧]
,, પ્રેમજી નાગરદાસ	રૂ. ૫૧)
,, રામચંદ હરગોવિંદ	રૂ. ૫૧)
,, પ્રેમચંદ મગનચંદ	રૂ. ૫૧)

કુલ રૂ. ૭૬૬૩)

ગ્રંથાવલોકન.

સ્તોત્ર રત્નાકર ભાગ ૨ જો.

આ ગ્રંથ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી જૈન પાઠશાળા—મહેસાણા તરફથી અમોને ભેટ મળેલો છે. જુદાં જુદાં રસિક-અધ્યાત્મિક સ્તોત્રોનો તેમાં સંગ્રહ કરેલો છે. તેમાં કેટલાક તો ચમત્કારિક અને વાંચકને આસ્વાદ ઉત્પન્ન કરે તેવા છે સંસ્કૃતના શરૂઆતના અભ્યાસી મુનિ મહારાજ વગેરેને ખાસ ઉપયોગી છે. છાપ પશુ ઘણી ઉત્તમ છે. ખીદનારને સાત સસ્તી કિંમતે ૯ આનામાં આપવામાં આવે છે. અમો તેઓના આ કર્ણની અભિવૃદ્ધિ પ્રશ્નથી છીએ.

શ્રી જીવદયા જ્ઞાન પ્રસારક ફંડનો ત્રીજો વાર્ષિક રીપોર્ટ.

માંસાહારના નિષેધ સંબંધી સાહિત્ય દ્વારાજી અથવા ખીજી રીતે ઉપદેશ આપવાને મુખ્યમં છેલ્લાં ત્રણ વાર વષથી શ્રી જીવદયા જ્ઞાન પ્રસારક ફંડ નામની એક સંસ્થા ઝવેરી લક્ષ્મીભાઈ ગુલાબચંદ ઉદાસી છે. આ સંસ્થાના ઉદ્દેશ હિંદુસ્તાનમાં પ્રતિ વર્ષે અસંખ્ય નિર્દોષ યુગા પ્રાણીયાની કતલ થાય છે. તેઓને બચાવવા, તેમની સંખ્યામાં ઘટાડો થવા ન પામે તેવા પ્રયત્નો કરવાના છે. આ પવિત્ર હિંદુ ભૂમીમાં પ્રતિ વર્ષે અસંખ્ય નિર્દોષ જીવોની કતલ થાય છે તેનો અટકાવ કરવા દયાળુ ધર્મોભા પુરૂષો જુડી જુડી રીતે પ્રયત્નો કરતા આવ્યા છે અને કરે છે, છતાં પૈસાના વ્યયના પ્રમાણમાં તેને જોઈએ તેટલા યથા અટકાવ થઈ શક્યો નથી એનો વિચાર કરીને આ સંસ્થાજી જુડી જ રીતે કામ કરવાનું હાથ ધર્યું છે.

માંસાહારથી થતા ગેરફાયદા, ખર્ચ અને તન્દુરસ્તીના સંબંધની માહિતી સાથે ફળાહારથી થતા ફાયદા, ખર્ચ અને તન્દુરસ્તી વિષે ધ્યાન આપવામાં ન આવે અને તેમના હૃદયમાં બરાબર ઇલાવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી જીવહિંસાનો અટકાવ થવો ઘણો મુશ્કેલ છે. જેઓ થોડી ધણી ફળવણી પામેલા છે તેઓતા પુસ્તક કે હેન્ડબુક અથવા ભાષણો દ્વારા જીવહિંસાથી થતા ફાયદા-ગેરફાયદા સમજી શકે, જેના પરિશ્રમે કેટલેક અંશે નિર્દોષ જીવોની કતલ થતી અટકે, પરંતુ જેઓ તદ્દન અજ્ઞાની અને ગેરુમી છે અને જેમના હાથે ખેતરો અને દેવીના ભોગના નિમિત્તે પ્રતિ વર્ષે અસંખ્ય જીવોનો કચરધાણુ કાઢવામાં આવે છે તેઓને સમજાવવા ઘણા મુશ્કેલ છે, તો પણ તેઓ દ્વારાજી થતી જીવહિંસાનો અટકાવ કરવો ઘણો સહેલો છે. માંસાહારી દેશનાજી ભોંકાના વર્ગમાં માંસાહારથી થતા ગેરફાયદાને ચોપડી, ચોપાનીયામાં અને હેન્ડબુકમાં છપાવી વહેંચવામાં આવે છે જે ઘણું મહત્વનું કાર્ય છે. આ સંસ્થા જે ઉત્સાહથી કામ કરે છે તેવાજી ઉત્સાહથી કામ લે તો માંસાહારનો અટકાવ થવા પામે, જેના પરિણામે આ દેશની આર્થિક સ્થિતિમાં પણ સુધારો થાય. કારણ કે આ દેશનો મુખ્ય આધાર ખેતીવાડી પર છે. આ મંડળના પ્રમાણથી રજવાડામાં પણ થતી હિંસાઓ બંધ થઈ છે.

આ ફંડમાં આ રીપોર્ટ વાળા [ત્રીજા] વર્ષમાં રૂ. ૬૪૬૮-૧૩-૮ ની ઉપજ થયેલી છે જ્યારે ખર્ચ રૂ. ૭૬૨૬-૫-૩ નો થયો છે. જે જે ગૃહસ્થોએ આફંડમાં ઉદારતા બતાવી છે તેણે મહત્વ પુણ્ય ઉપાર્જન કર્યું છે હજી પણ આ મંડળ દરેક કામ તરફથી મદદને પાત્ર છે, અને તેના કાર્યના ઉત્તેજન માટે હજી પણ વધુ પૈસાની જરૂર છે. અમે તેની વ્યવસ્થા, યોજના, અને કાર્યવાહી જોઈ આનંદ પામીએ છીએ અને તેના કાર્યવાહકને ધન્યવાદ આપીએ છીએ. અને આ ફંડમાં દરેક મનુષ્યને મદદ આપવા સુચના કરીએ છીએ.

ગૃહસ્થોએ.

સારી સ્થિતિમાં આલતી અને ખાત્રીવાળી સભાઓ, પાઠશાળા, કન્યાશાળા, લાઇબ્રેરી, બંડારો અને મુનિ મહારાજોને વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે, શેઠ રતનજી વીરજીના તરફથી ઉપદેશમાળા, અભિક્ષ અનંતકાચ, જૈન તત્ત્વ પ્રવેશિકા, પુષ્પ-માળા, સુમતિચંદ્ર, ભકિતભાવના પ્રકાશ અને સ્તુતિ કલ્પલતા એ ગ્રંથો લેટ આપવાના છે. જોઈએ તેમણે અમેને અથવા “શેઠગૃહસ્થ રતનજી ભાવનગર” એ સરનામે લખવાથી પે સ્ટેજ પુરવા પૈસાથી વીંપીં કરી મોકલવામાં આવે છે.

શ્રીયુત શેઠ રતનજી વીરજીનો સ્વર્ગવાસ.

પ્રથમ વાલુકક અને હાલમાં ભાવનગર નિવાસી હિત શ્રીમાન ગૃહસ્થ ત્રેપન વર્ષની વયે લાંબી માંદગી ભોગવી ગયા અપાડ વદ ૮ બુધવારના રોજ દિવસના ત્રણ કલાકે શહેર ભાવનગરમાં પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ આ શહેરની જૈન ઠામના અગ્રગણ્ય પુરૂષ હતા. સ્વભાવે સરલ, શાંત અને ધર્મચુસ્ત હતા. ધર્મના દરેક કાર્યમાં તેઓ દરેક પ્રકારની સહાય આપતા, એટલુંજ નહિ પરંતુ જાતિભેદ, ધર્મભેદ સિરાય પણ્ય અન્યને અનેક પ્રકારની સહાય આપતા હતા એટલે કે ખરેખર એક હાનવીર રતન હતા.

દેવચુરની અપૂર્વ ભકિત અને ગરીબ ઉપરની અનુકંપા તે તેના જીવ્યામાં ઉંચા ગુણો હતા. જેથી તેઓ જૈનકુલભુષણ હતા. પોતાના સરલ અને શાંત સ્વભાવની છાપ અત્રેના સંધમાં, તેમની જ્ઞાતિમાં અને ભાવનગરના મહાજન મંડળમાં પોતાની છેલી જીંદગી સુધી ખાસ પાડેલી હતી. સમુદાયના ખેંચતાણ, સમજ ફેર કે મમતના પ્રસંગોએ પોતે દૂર ખસી જઈ સુલેહ સાચવવા, સામાવાની કરવા તનમન અને ધનને ઉપયોગ કરતા હતા; જેને લઈ અત્રેના સંધમાં, તેમની જ્ઞાતિમાં અને ભાવનગરની સમગ્ર પ્રજામાં અને બારન પરિધ જૈન સમુદાયમાં એક ખરેખર લાયક નરરતનની ખેડ પડી છે.

શ્રીમંતાઈમાં જન્મેલ છતાં એક સાદામાં સાદી જીંદગી ભોગવી હતી, તેટલુંજ નહિ પરંતુ અનેક કાર્યોમાં પુણ્ય કમ્ય અર્થાં, ઉદાર હૃદય લંબાવી, જાહેર સંભાવનો કરી મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કયું હતું. તેઓની ઉદારતા ખરેખર આ શહેરની જૈન અને ઇતર પ્રજામાં નમુનારૂપ-અનુકરણીય હતી. તેઓની જીંદગી વધારે વખત લંબાણી હતી તેઓનાથી સમુદાયને વધારે લાભ થાત તે તેમણે કરેલા ઉત્તમ કાર્યોના ઓકસ પુરાવો છે; પરંતુ ભવિતવ્યતા બળવાન હોઈ મનુષ્ય માનનું તેની પાસે કાંઈ પણ ચાલતું નથી.

તેઓની આ સજા ઉપર પ્રથમથી લાગણી હતી. પાછળથી તેમાં ઉમેરા થયો હતો. તેમના સ્વર્ગવાસ થતાં આ સજા પણ અંતઃકરણપૂર્વક પોતાની દીલગીરી જાહેર કરે છે અને તેઓના સુપુત્રને અને કુટુંબને દિલાસો આપે છે. તેમના સુપુત્રો તેમના સ્વર્ગવાસી પિતાને પગલે ચાલી તેમના કરેલા ઉત્તમ કાર્યો નીભાવી, ચલાવી તેમાં અને બીજા શુભ કાર્યોના વધારા કરશે એટલી સુચના કરીએ છીએ. છેવટે તે સ્વર્ગવાસી સરલ, ધર્મિષ્ઠ, અને પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ મળે એવી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.